II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. spalio 23 d.

dėl valstybės pagalbos C 34/06 (ex N 29/05 ir ex CP 13/04), kurią Vokietijos Federacinė Respublika ketina suteikti skaitmeninei antžeminei televizijai (DVB-T) Šiaurės Reine-Vestfalijoje įrengti

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 5109)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/708/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal pirmiau minėtus straipsnius [1] ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2004 m. sausio 26 d. raštu Komisija paprašė Vokietijos Federacinės Vyriausybės išsamesnės informacijos apie pranešimus spaudai dėl valstybės pagalbos skaitmeninei antžeminei televizijai (DVB-T) Šiaurės Reine-Vestfalijoje (toliau – ŠRV) įrengti. Vokietijos Federacinė Vyriausybė prašomą informaciją pateikė 2004 m. kovo 23 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną. 2004 m. birželio 2 d. įvyko Komisijos tarnybų ir Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės visuomenės informavimo priemonių tarnybos (toliau – LfM), atsakingos už minimą priemonę, susitikimas, o 2004 m. gruodžio 10 d. – susitikimas su Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės atstovais.

[1] OL C 204, 2006 8 26, p. 9, valstybės pagalba C 34/06 (ex N 29/05) – Skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) įrengimas Šiaurės Reine-Vestfalijoje – Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį.

(2) 2005 m. sausio 13 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną, Vokietijos Federacinė Vyriausybė informavo Komisiją pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį apie ketinimą taikyti priemonę, skirtą finansuoti ŠRV įrengiamą DVB-T. Vokietijos Federacinė Vyriausybė pranešė apie šią priemonę siekdama teisinio tikrumo.

(3) 2005 m. kovo 10 d. raštu Komisija paprašė papildomos informacijos, kurią, pratęsus terminą, Vokietijos Federacinė Vyriausybė pateikė 2005 m. balandžio 29 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną. 2005 m. birželio 23 d. įvyko Komisijos tarnybų susitikimas su LfM ir ŠRV federacinės žemės atstovais, kuriame ŠRV pateikė papildomos informacijos.

(4) 2005 m. lapkričio 9 d. Komisija priėmė galutinį sprendimą, kuriuo iš valstybės išteklių suteikta pagalba DVB-T Berlyne ir Brandenburge įrengti buvo paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka ([2]). Kadangi abi bylos buvo panašios sudėties, Komisija ir Vokietija susitarė šioje byloje atidėti pranešimo procedūrą ([3]), kad institucijos galėtų įvertinti, kokį poveikį sprendimas Berlyno ir Brandenburgo byloje padarytų vykstančiam parengtiniam tyrimui ŠRV byloje. Pranešimo procedūra taip pat buvo atidėta panašioje byloje, susijusioje su Bavarijos federacine žeme, apie kurią Komisijai buvo pranešta 2004 m. gruodžio 8 d. ([4]).

(5) 2006 m. balandžio 12 d. raštu Komisija paprašė Vokietijos per mėnesį pateikti savo nuomonę apie vykstančią pranešimo procedūrą. 2006 m. gegužės 12 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną, Vokietija informavo Komisiją, kad ji neketina atsiimti arba keisti ŠRV priemonės, apie kurią buvo pranešta.

(6) 2006 m. liepos 19 d. raštu Komisija informavo Vokietijos Federacinę Respubliką apie savo sprendimą šioje byloje pradėti procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį. Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([5]). Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis pareikšti pastabas dėl bylos.

(7) Pratęsus terminą Vokietija 2006 m. spalio 4 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną, pateikė pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą. Be to, Komisija gavo Europos palydovinio tinklo operatorių asociacijos (*European Satellite Operators Association*) (toliau – ESOA) ([6]), privačių kabelinių tinklų operatorių asociacijos (*Verband Privater Kabelnetzbetreiber e. V.*) (toliau – ANGA) ([7]) ir *ish NRW GmbH* (toliau – *ish*) ([8]) pastabas.

(8) Komisija perdavė Vokietijai šias pastabas 2006 m. gruodžio 19 d. raštu ir paprašė jos nuomonės apie šias pastabas. Pratęsus terminą, kompetentingos institucijos pateikė savo pastabas 2007 m. vasario 16 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną. 2007 m. balandžio 19 d. Komisija prieš galutinį vertinimą susitiko su LfM atstovais paskutiniam pasitarimui. 2007 m. gegužės 24 d. elektroninio pašto pranešimu Komisija pateikė papildomą reikalavimą pateikti informaciją, į kurį Vokietija atsakė 2007 m. liepos 5 d. elektroninio pašto pranešimu, užregistruotu 2007 m. liepos 6 d.

([2]) Valstybės pagalba C 25/04 – Skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) įrengimas Berlyne ir Brandenburge – Vokietija, 2005 m. lapkričio 9 d. (OL L 200, 2006 7 22, p. 14).
([3]) 2005 m. gruodžio 2 d., 2005 m. gruodžio 9 d. ir 2005 m. gruodžio 12 d. raštai.
([4]) Oficiali tyrimo procedūra šioje byloje buvo taip pat pradėta 2006 m. liepos 19 d. (C 33/06, ex N 576/04). Bavarija vėliau nusprendė priemonę apriboti iki *de minimis* pagalbos vietos transliuotojams ir atsiimti pranešimą (2007 m. birželio 22 d. ir 2007 m. liepos 11 d. Vokietijos Federacinės Vyriausybės raštai).
([5]) Plg. 1 išnašą.
([6]) 2006 m. rugsėjo 20 d. raštas, užregistruotas 2006 m. rugsėjo 22 d.
([7]) 2006 m. rugsėjo 21 d. raštas, užregistruotas 2006 m. rugsėjo 22 d.
([8]) 2006 m. rugsėjo 25 d. raštas, užregistruotas 2006 m. spalio 3 d.

II. **IŠSAMUS PRIEMONĖS APRAŠYMAS**

1. *PAGRINDINĖ INFORMACIJA*

Televizijos skaitmeninimas

(9) Priemonė, apie kurią pranešta, yra skirta įrengti skaitmeninę antžeminę televiziją Šiaurės Reine-Vestfalijoje. Ją reikia vertinti transliavimo perdavimo skaitmeninimo kontekste, o skaitmeninimas yra susijęs su visais šiuo metu naudojamais transliavimo signalų perdavimo būdais, t. y. kabeliniu, palydoviniu ir antžeminiu.

(10) Pagrindinis visų transliavimo būdų skaitmeninimo privalumas – tai didesnis perduodamos informacijos kiekis, nes veiksmingiau išnaudojamas dažnio spektras. Todėl galima siūlyti naujų arba pagerintų transliavimo paslaugų. Be to, išjungus analoginę antžeminę televiziją atsiras laisvų dažnių ir juos bus galima panaudoti dar kartą. Galimi nauji rinkos dalyviai galėtų paskatinti konkurenciją ir naujoves. Dėl šių privalumų Komisija aktyviai remia skaitmeninimą ([9]). Ir Vokietijoje, ir kitose valstybėse narėse šiuo metu yra pereinamasis etapas, per kurį numatoma iki 2012 m. pradžios visiškai nutraukti analoginį transliavimą visose Europos Sąjungos valstybėse narėse ([10]).

Skaitmeninimas Vokietijoje ir Šiaurės Reine-Vestfalijoje

(11) Siekiant paskatinti transliavimo perdavimo skaitmeninimą Vokietijoje, 1997 m. pabaigoje Vokietijos Federacinės Vyriausybės nutarimu, atsižvelgus į federacinių žemių ministrų pirmininkų nutarimą, buvo sudaryta „Skaitmeninio transliavimo iniciatyva“ (*Initiative Digitaler Rundfunk*, toliau – IDR). Pagal šią iniciatyvą federacija, federacinės žemės ir įvairūs kiti rinkos dalyviai parengė skaitmeninimo rekomendacijas. 1998 m. rugpjūčio mėn. Vokietijos Federacinė Vyriausybė patvirtino pirmąją IDR ataskaitą; po to buvo parengtas bendrasis planas skaitmeninei televizijai įrengti – „Pradžios scenarijus 2000“ ([11]). Jame, be kitų dalykų, nustatyta, kad kabelinio, palydovinio ir antžeminio transliavimo perdavimo skaitmeninimas Vokietijoje turi būti užbaigtas vėliausiai iki 2010 m.

(12) Perėjimui prie skaitmeninių technologijų ŠRV vadovauja LfM. Pagal Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės visuomenės informavimo priemonių įstatymo 27 straipsnio 1 dalį ([12]) (toliau – ŠRV LMG) „[LfM] remia analoginio transliavimo pakeitimą skaitmeniniu ir jam vadovauja“. Pereinant prie skaitmeninio transliavimo ji turi užtikrinti „įvairių programų transliavimą tinkamomis sąlygomis sąveikaujant įvairioms transliavimo platformoms“. Kita bendroji LfM užduotis yra kontroliuoti privačius transliuotojus.

Antžeminis transliavimas Vokietijoje ir Šiaurės Reine-Vestfalijoje

(13) Kalbant apie kabelinio, palydovinio ir antžeminio transliavimo skaitmeninimą, minima priemonė tik antžeminio transliavimo srityje yra susijusi su perėjimu prie skaitmeninio transliavimo. Skaitmeninis antžeminis transliavimas iš esmės yra susijęs su dviem operatorių grupėmis, kurios tam tikromis aplinkybėmis gali būti integruojamos: tinklo operatoriais, kurių užduotis yra perduoti transliavimo signalus, ir transliuotojais, kurie kuria programas ir siūlo jas programų paketais.

([9]) COM(2002) 263 galutinis, „El. Europa 2005 m.: informacinė visuomenė visiems“; COM(2003) 541 galutinis, Komisijos komunikatas dėl perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo (perėjimas prie skaitmeninio transliavimo ir analoginio transliavimo nutraukimas) ir COM(2005) 204 galutinis, Komisijos komunikatas dėl spartesnio perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo.

([10]) COM(2005) 204 galutinis, Komisijos komunikatas dėl spartesnio perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo.

([11]) Vokietijos ūkio ir technologijų ministerija (2000 m.): *Einführung des digitalen Rundfunks in Deutschland, „Startszenario 2000“, Sachstandsbericht und Empfehlungen der Initiative „Digitaler Rundfunk“ zur Digitalisierung von Hörfunk und Fernsehen unter Berücksichtigung der Verbreitung über Kabel, Satellit und TV-Sender*.

([12]) 2002 m. liepos 2 d. Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės visuomenės informavimo priemonių įstatymas (*Gesetz- und Verordnungsblatt für das Land NRW*, 2002 m. liepos 30 d., Nr. 20, p. 334), su 2004 m. (*Gesetz- und Verordnungsblatt für das Land NRW*, 2004 m. gruodžio 17 d., Nr. 45, p. 774) ir 2007 m. (*Gesetz- und Verordnungsblatt für das Land NRW*, 2007 m. birželio 29 d., Nr. 13, p. 192) pakeitimais.

(14) Devintajame dešimtmetyje paplitus kabeliniam ir palydoviniam transliavimui, antžeminio transliavimo užimama rinkos dalis Vokietijoje gerokai sumažėjo. Remiantis Vokietijos pateikta informacija, devintajame dešimtmetyje kabelių tinklai buvo kuriami pasinaudojant nemaža valstybės parama ([13]). Vokietija praneša, kad Vokietijoje beveik visi namų ūkiai gali matyti per palydovą transliuojamą nekoduotą televiziją.

(15) Šis rinkos dalies sumažėjimas parodytas paveikslėlyje, kuris pateiktas ir sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

1 pav.

Antžeminio transliavimo rinkos dalis visoje Vokietijoje ir ŠRV ([14])

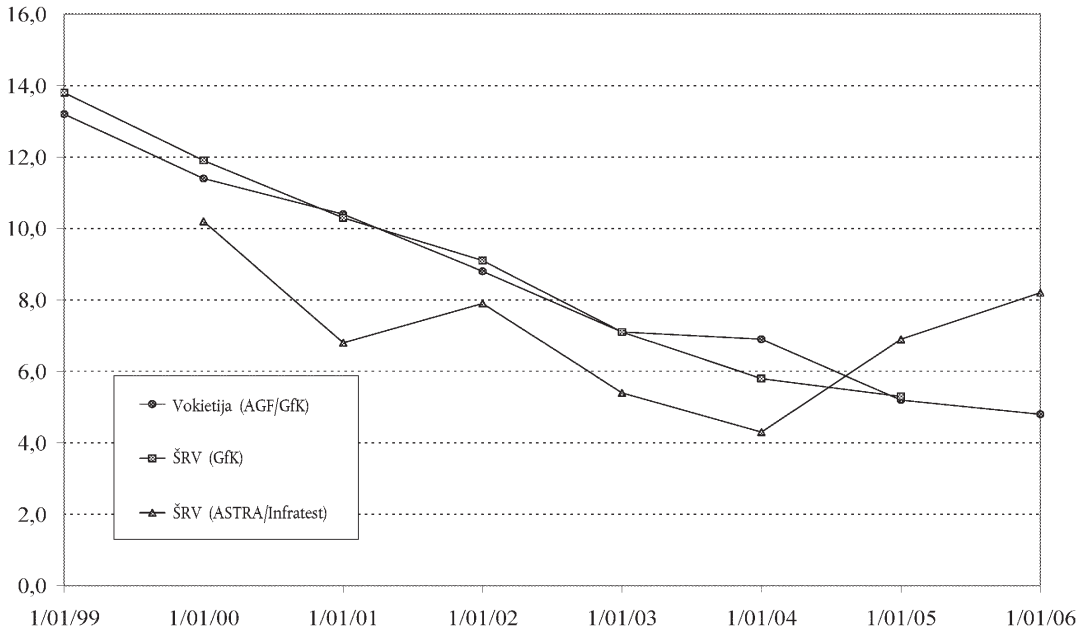

(16) Nuo 2004 m. prasidėjusio perėjimo prie skaitmeninės televizijos mažėjanti antžeminio transliavimo užimama rinkos dalis stabilizavosi, o 2005 m. padėtis pasikeitė. Pagal leidinyje *Digitalisierungsbericht 2007* ([15]) pateiktus duomenis, 2007 m. viduryje Vokietijos rinkos dalys pagal priėmimo platformą pasiskirstė taip: 53,7 % – kabelinis, 42,5 % – palydovinis, 11,5 % – antžeminis transliavimas (rinkos dalis išaugo 2 procentiniais punktais, palyginti su 2006 m.). Remiantis ataskaita, skaitmeninės antžeminės televizijos užimama rinkos dalis labai išaugo: 3,6 milijono namų ūkių (beveik dvigubai daugiau nei prieš metus) priima DVB-T. Be to, antžeminis perdavimas buvo jau suskaitmenintas beveik 90 %. Be to, leidinyje *Digitalisierungsbericht* pateikiama DVB-T paplitimo pagal teritorijas apžvalga ([16]). Remiantis šiais duomenimis, žiūrovų rinkos dalis ŠRV vadinamosiose pagrindinėse teritorijose, į kurias įtrauktos tik zonos, kuriose priimama DVB-T, padidėjo nuo 9,5 % (2005 m.) iki 16,5 % (2007 m.) (žr. 2 pav.).

([13]) Vokietijos pateiktame pranešime nurodomos apie 15 mlrd. EUR dydžio valstybės investicijos, skirtos plačiajuosčio ryšio kabelių tinklo kūrimui devintajame dešimtmetyje.

([14]) *Arbeitsgemeinschaft Fernsehforschung* (AGF) – didžiausių Vokietijos transliuotojų susivienijimas įvertinti televizijos žiūrovų žiūrėjimo įpročius. SES/ASTRA yra didžiausias palydovinių tinklų operatorius Vokietijoje. Kasmet jis leidžia leidinį *German Satellite Monitor* apie skirtingų televizijos transliavimo platformų svarbą. 1 pav. duomenys, kuriuos ASTRA/Infratest surinko metų pabaigoje (t. y. 2005 m. pabaigoje), susieti su kitų metų sausio 1 d. duomenimis (t. y. 2006 1 1), kad juos būtų galima palyginti su AGF/GfK duomenimis, kurie atitinkamai renkami metų pradžioje.

([15]) *Digitalisierungsbericht 2007 – Gemeinsame Stelle Digitaler Zugang (GSDZ), Arbeitsgemeinschaft der Landesmedienanstalten (ALM).*

([16]) *Digitalisierungsbericht 2007*, p. 56.

2 pav.

Skaitmeninio antžeminio transliavimo užimama rinkos dalis visoje Vokietijoje ir ŠRV po perėjimo prie skaitmeninio transliavimo

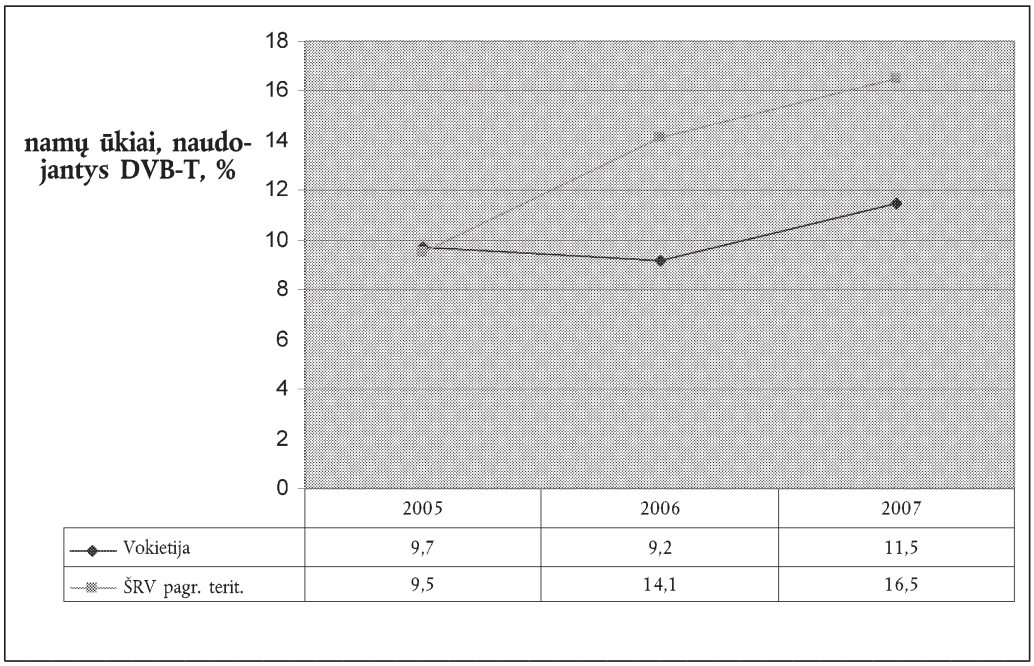

	2005	2006	2007
Vokietija	9,7	9,2	11,5
ŠRV pagr. terit.	9,5	14,1	16,5

Perėjimas prie antžeminės televizijos Šiaurės Reine-Vestfalijoje

(17) Techniniu požiūriu dėl skaitmeninio antžeminio transliavimo plėtros reikia, kad tinklo operatoriai atnaujintų transliavimo technologijas ir transliavimui būtų skiriami dažniai. Kad būtų galima iš tikrųjų pasinaudoti skaitmeninimo teikiamais privalumais, analoginis transliavimas turi būti palaipsniui nutrauktas. Tame etape, kai analoginis ir skaitmeninis transliavimas vyksta lygiagrečiai (vadinamasis „simulcast“), pereinant prie skaitmeninio transliavimo gali labai sumažėti laisvų dažnių skaičius ([17]). Siekiant išvengti dažnių trūkumo ir išlaikyti kuo mažesnes lygiagretaus transliavimo sąnaudas, rinkos dalyviai turi susitarti dėl bendro termino, kada bus nutrauktas analoginis ir pradėtas skaitmeninis transliavimas. Atsižvelgiant į perėjimo prie skaitmeninės antžeminės televizijos sudėtingumą, „Pradžios scenarijuje 2000“ numatoma DVB-T palaipsniui įvesti atskirose federacinėse žemėse, tačiau pirmiausia teritorijose, kuriose gyventojų tankumas yra didesnis ([18]).

(18) Pirmoji LfM ([19]) iniciatyva ŠRV buvo 1998 m. lapkričio 27 d. sprendimas pradėti DVB-T bandomąjį projektą, kuris įgyvendintas Kelne 1999 ir 2000 m. Įgyvendindamos „Pradžios scenarijaus 2000“ uždavinius ŠRV valdžios institucijos vėliau pareiškė esančios pasirengusios bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis šiaurinėse Žemutinės Saksonijos, Šlėzvigo-Holšteino, Hamburgo ir Brėmeno federacinėse žemėse ir vienu metu (todėl veiksmingiau) suskaitmeninti antžeminį transliavimo perdavimą.

(19) 2003 m. spalio 20 d. LfM, visuomeniniai transliuotojai ARD, ZDF ir WDR *Köln* (toliau – visuomeniniai transliuotojai) ([20]), privatūs transliuotojai *RTL Television* (toliau – RTL), *VOX Film und Fernseh-GmbH & Co. KG* (toliau – VOX) ir *ProSiebenSat.1 Media AG* (toliau – *ProSiebenSat.1*) Kelne pasirašė susitarimą dėl skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) įrengimo Šiaurės Reine-Vestfalijoje (*Vereinbarung zur Einführung des digitalen terrestrischen Fernsehens (DVB-T) in Nordrhein-Westfalen*). Šiame

([17]) Komisijos komunikatas dėl perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo, plg. 9 išnašą.
([18]) Vadinamoji „salų pobūdžio perėjimo strategija“ (vok. *Strategie des inselweisen Umstiegs*).
([19]) Tuo metu ši institucija vadinosi Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės transliavimo tarnyba (*Landesanstalt für Rundfunk Nordrhein-Westfalen*).
([20]) ARD yra *Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland* santrumpa, ZDF – *Zweites Deutsches Fernsehen* santrumpa, *WDR Köln – Westdeutscher Rundfunk Köln* santrumpa.

principiniame susitarime nustatyta, kad sėkmingai įdiegus DVB-T Berlyno ir Potsdamo teritorijoje, ji vėliau turėtų būti įrengta tankiai apgyvendintuose Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities regionuose. Susitarime nepateikiama išsamesnės informacijos apie planuojamas paramos priemones. Jame tik pažymima: „Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės visuomenės informavimo priemonių tarnyba finansuoja techninę infrastruktūrą, kaip pagalbinę priemonę DVB-T plėtrai Šiaurės Reine-Vestfalijoje“. Be to, priede daroma nuoroda į socialiai remtinų asmenų rėmimo koncepcijos parengimą ([21]).

(20) 2003 m. spalio 20 d. principinis susitarimas buvo papildytas bendradarbiavimo susitarimu dėl skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) įrengimo Šiaurės Reine-Vestfalijoje (*Kooperationsvereinbarung zur Einführung des digitalen terrestrischen Fernsehens (DVB-T) in Nordrhein-Westfalen*), kurį 2003 m. gruodžio 10 d. pasirašė tos pačios šalys (WDR pasirašė įgaliota ARD) ir ŠRV federacinė žemė. Bendradarbiavimo susitarime nustatyti bendri komunikavimo DVB-T srityje principai ir paskirti organai, atsakingi už susitarimo įgyvendinimą: sprendimus priimti įgaliotas valdymo komitetas ir sprendimus vykdantis projekto biuras. Projekto biuras įkurtas 2004 m. sausio 14 d. LfM (*LfM Nova GmbH*), WDR (taip pat įgaliotos veikti ARD vardu) ir ZDF sutartimi.

(21) Bendrus DVB-T tinklo antžeminio transliavimo pajėgumus sudaro šeši skaitmeniniai tankintuvai ([22]), kurie atitinkamai skirti iš viso 24 programų kanalams Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities teritorijose. Siekiant pradėti skaitmeninį antžeminį transliavimą, reikalaujami dažniai turi būti suteikiami pagal licencijas, kurios suteikia teisę transliuotojams transliuoti savo programas, o tinklo operatoriams eksploatuoti DVB-T platformą. Programų transliavimui tankiai apgyvendintuose Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities regionuose buvo suteikta po vieną tankintuvą vienam visuomeniniam transliuotojui (ARD, ZDF ir WDR). Privatiems transliuotojams numatytus pajėgumus LfM skyrė konkurso būdu, o atitinkamos DVB-T licencijos buvo paskirtos 2004 m. gegužės 14 d. Tinklo eksploatavimo licencijas tuo metu 2004 m. išdavė Telekomunikacijų ir pašto reguliavimo tarnyba (*Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post*) (RegTP), dabar pervadinta į Federacinę elektros, telekomunikacijų, pašto ir geležinkelio tinklo agentūrą (*Bundesnetzagentur für Elektrizität, Telekommunikation, Post und Eisenbahn*) (BNetzA) (išsamesnės informacijos apie paskyrimo procedūrą žr. 24–30 konstatuojamosiose dalyse).

(22) Pagal 2003 m. spalio 20 d. principiniame susitarime nustatytus terminus skaitmeninis antžeminis transliavimas Kelno ir Bonos teritorijoje buvo įdiegtas 2004 m. gegužės 24 d., o Diuseldorfo ir Rūro srities teritorijoje – 2004 m. lapkričio 8 d. Privačių transliuotojų analoginis antžeminis transliavimas buvo nutrauktas atitinkamą DVB-T transliavimo pradžios datą. Tačiau visuomeninių transliuotojų *ARD-Das Erste*, ZDF ir WDR trys televizijos programos analogine antžemine transliavimo platforma dar buvo transliuojamos apie penkis mėnesius (*simulcast*), o tada 2004 m. lapkričio 8 d. analoginis transliavimas buvo nutrauktas Kelno ir Bonos teritorijoje, o 2005 m. balandžio 4 d. – Diuseldorfo ir Rūro srities teritorijoje. 2004 m. lapkričio 19 d. LfM priėmė „Gaires dėl subsidijų DVB-T“ (*Förderrichtlinie DVB-T*), kurios atgaline data įsigaliojo 2004 m. gegužės 3 d.

(23) DVB-T transliavimo aprėptis, nuo šio tinklo įrengimo tankiai apgyvendintuose Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities regionuose, plečiama ir į kitas ŠRV teritorijas. 2006 m. gegužės 29 d. DVB-T buvo įrengta kituose dviejuose ŠRV regionuose (Vupertalyje ir Rytų Vestfalijoje-Lipėje). Miunsterio regione DVB-T įrengta 2007 m. birželio 12 d., o 2007 m. lapkričio mėn. skaitmeninė antžeminė televizija turėtų apimti Acheno ir Pietų Vestfalijos teritoriją. Skirtingai nei Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities regionuose, prie skaitmeninių technologijų šiose teritorijose perėjo tik visuomeniniai, o ne privatūs transliuotojai ([23]).

([21]) „Socialiai remtinoms pilietėms ir piliečiams atitinkamai turi būti parengta paramos koncepcija“. Remiantis Komisijai pateikta informacija, LfM tokios koncepcijos vis dėlto neparengė.

([22]) Tankintuvas yra dažnių blokas, kuris ŠRV naudojamas keturiems programų kanalams.

([23]) Tankiai apgyvendintos Diuseldorfo ir Rūro srities dalyje (*Oberbergischer Kreis*) prie skaitmeninio antžeminio transliavimo pereita jau nedalyvaujant privatiems transliuotojams.

DVB-T transliavimo licencijų išdavimas privatiems transliuotojams

(24) Pagal Valstybinės sutarties dėl transliavimo susivienijusioje Vokietijoje (*Staatsvertrags über den Rundfunk im vereinten Deutschland*) (RStV) 52a straipsnio 1 dalį ([24]) ŠRV LMG 28 straipsnyje nurodoma: „Televizijoje pirmą kartą skiriant skaitmeninio antžeminio perdavimo pajėgumus pirmenybę reikia teikti transliuotojams su tomis programomis, kurios atitinkamoje teritorijoje jau transliuojamos analogine platforma."

(25) 2003 m. lapkričio 14 d. LfM paskelbė taisykles dėl antžeminio transliavimo pajėgumų skyrimo televizijos ir radijo programoms bei kitoms žiniasklaidos paslaugoms (skyrimo taisyklės). Tačiau skaitmeninimui reikėjo panaudoti ir turimus analoginius antžeminius kanalus, paskirtus *RTL Television* (per *RTL Television GmbH*), VOX/DTCP (per *VOX Film- und Fernseh GmbH & Co. KG*, kuri kartu su *DTCP GmbH* priklauso *RTL Group*) ir SAT1 (*Sat1 Satelliten Fernsehen GmbH*, toliau – *ProSiebenSat.1*). Atitinkamas analoginio transliavimo licencijas LfM išdavė 2002 ir 2003 m., ir jų galiojimas būtų pasibaigęs 2008 m. liepos 21 d. (*RTL Television*), 2007 m. sausio 31 d. (VOX) ir 2010 m. spalio 31 d. (SAT1). 2003 m. lapkričio 13 d. raštu LfM paprašė privačių transliuotojų RTL, VOX ir *ProSiebenSat.1* raštu patvirtinti pasirengimą atsisakyti savo analoginių kanalų, kad būtų galima toliau skirstyti transliavimo pajėgumus. Gavusi transliuotojų patvirtinimą ([25]) LfM 2003 m. gruodžio 4 d. pranešė apie pirmą DVB-T perdavimo pajėgumų paskyrimą privatiems transliuotojams Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities teritorijose (2003 m. gruodžio 30 d. paskelbta leidinyje *Landesministerialblatt*) ([26]).

(26) Konkursas buvo skelbiamas dėl privatiems transliuotojams numatytų transliavimo pajėgumų, t. y. trijų skaitmeninių tankintuvų arba 12 televizijos programų kiekvienai tikslinei teritorijai. Konkurse buvo numatyti atrankos kriterijai tam atvejui, jei būtų daugiau transliuotojų negu televizijos programų ir reikėtų nuspręsti, kuriam transliuotojui teikti pirmenybę. Pagal ŠRV LMG kriterijumi buvo laikytinas programos indėlis į programų ir transliuotojų įvairovę bei tai, ar transliuotojas naudojosi analoginiu antžeminiu tinklu ([27]). Konkurso sąlygose nebuvo pateikiama nei išsami informacija apie programos transliavimo per DVB-T sąnaudas, nei nuoroda į galimą finansinę paramą pereinant prie skaitmeninio transliavimo. Paraiškų teikimo galutinis terminas buvo 2004 m. kovo 3 d.

(27) Paskelbus konkursą LfM buvo pateiktas iš viso 21 transliuotojų ir žiniasklaidos paslaugų teikėjų pasiūlymas. *ProSiebenSat.1* ir *RTL Group* su kelių programų rinkiniais atitinkamai teikė paraiškas atskiram skaitmeniniam tankintuvui ([28]). 2004 m. balandžio 23 d. LfM visuomenės informavimo priemonių komisija (*Medienkommission*) priėmė nutarimą dėl privatiems transliuotojams numatytų programų kanalų paskyrimo. Remdamasi šiuo nutarimu LfM 2004 m. gegužės 14 d. paskelbė pranešimą apie atitinkamų DVB-T licencijų išdavimą. Šiuo pranešimu privatiems transliuotojams *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1* buvo atitinkamai paskirta po vieną skaitmeninį tankintuvą, o likusio skaitmeninio tankintuvo pajėgumai buvo paskirstyti atskiriems transliuotojams: VIVA (*VIVA Fernsehen GmbH*), CNN (*Turner Broadcasting Systems Deutschland GmbH*), *Eurosport (Eurosport S.A.)* ir *onyx.tv/Terra Nova (Onyx Television GmbH)* ([29]).

([24]) 1991 m. rugpjūčio 31 d., su paskutiniais pakeitimais, įsigaliojusiais 2007 m. kovo 1 d.

([25]) 2003 m. lapkričio 17 d. RTL raštas, 2003 m. gruodžio 5 d. VOX raštas ir 2003 m. gruodžio 23 d. *ProSiebenSat.1* raštas.

([26]) „Erstmalige Zuweisung von Übertragungskapazitäten für die landesweite digitale terrestrische Verbreitung bzw. Weiterleitung von Fernsehprogrammen und Mediendiensten im DVB-T Standard in Nordrhein-Westfalen, Bekanntmachung der LfM vom 4. Dezember 2003", *Landesministerialblatt*, 2003 m. gruodžio 30 d.

([27]) Nuostata, pagal kurią išduodant DVB-T licencijas pirmenybė teikiama toms programoms, kurios atitinkamoje teritorijoje yra transliuojamos analogine platforma, ir į kurią daroma nuoroda ŠRV LMG 28 straipsnio 1 dalyje, pateikta RStV 52a straipsnio 1 dalyje.

([28]) 2003 m. kovo 23 d. atsakyme Vokietija nurodė, kad pagal ŠRV LMG 28 straipsnį egzistuoja galimybė, kad LfM visuomenės informavimo priemonių komisija (*Medienkommission*) transliuotojams *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1* gali paskirti po visą skaitmeninį tankintuvą. Minėtame straipsnyje nurodoma, kad pirmenybė teikiama transliuotojui su programomis, kurios transliuojamos analogine platforma.

([29]) Bendrovei *Onyx Television GmbH* buvo išduota licencija, tačiau buvo žinoma, kad transliuotojas nuo 2004 m. gegužės 20 d. keis savo programą ir muzikinį kanalą *onyx.tv* pakeis dokumentinių laidų kanalu *Terra Nova*.

(28) Pagal ŠRV LMG 12 straipsnio 2 dalį, kuri nurodoma ir konkurso skelbime, pirmasis leidimas bus išduodamas ne trumpesniam kaip ketverių ir ne ilgesniam kaip dešimties metų laikotarpiui. Pagal LfM 2004 m. gegužės 14 d. pranešimą licencijos *ProSiebenSat.1*, RTL ir CNN buvo išduotos atitinkamai penkeriems metams, VIVA – iki 2008 m. gruodžio 2 d., *Eurosport S.A.* – trejiems metams, o *Terra Nova* – iki 2009 m. birželio 17 d. Tačiau *Terra Nova* 2007 m. liepos 1 d. nutraukė transliavimą DVB-T platforma ir buvo pakeista transliuotoju *Tele 5* (*TM-TV GmbH*) ([30]), kurį LfM išrinko iš 7 kandidatų. 1 lentelėje pateikiama visuomeninių transliuotojų perėjimo prie skaitmeninio transliavimo Kelno ir Bonos regione, įskaitant *simulcast* etapą, apžvalga (privatūs transliuotojai neperėjo, plg. 22 konstatuojamąją dalį).

1 lentelė

Antžeminis perdavimas Kelno ir Bonos regione prieš perėjimą prie skaitmeninių technologijų ir po jo

Transliavimo kanalas	Analoginė televizija	Aprūpinimo teritorija nuo 2005 04 04	Programos nuo 2004 05 24	Programos nuo 2004 11 08	Programos nuo 2005 04 04
K 05	*Sat.1*		*ARD – Simulcast*	X	X
K 26	*ZDF*	Visa Vokietija	ZDF Bouquet	ZDF Bouquet	ZDF Bouquet
K 29	*ZDF*	D	*ZDF – Simulcast*	RTL Bouquet	RTL Bouquet
K 34	*VOX*		ZDF Bouquet	X	X
K 36	*RTL*	E			Viva/Eurosport/CNN/ Terra Nova (Tele5 nuo 2007 07 01)
K 43	*ARD*	C	RTL/VOX/ ProSieben/Sat.1	Pro7Sat.1 Bouquet	Pro7Sat.1 Bouquet
K 49	*WDR*	B	*WDR – Simulcast*	WDR Bouquet	WDR Bouquet
K 65	X	A	ARD Bouquet	ARD Bouquet	ARD Bouquet
K 66	X		N24/Kabel 1/ RTL II/Super RTL	Viva/Eurosport/CNN/ Terra Nova	X

Paaiškinimai: Tinklą DVB-T transliavimo kanalams K26, K29, K36 ir K43 prižiūri *T-Systems*, o transliavimo kanalai K49 ir K65 yra paskirti WDR, tačiau tinklą iš dalies taip pat prižiūri *T-Systems*. Analoginis transliavimas žymimas kursyvu. „Bouquet" – tai keturių programų rinkinys, kuris transliuojamas skaitmeniniu tankintuvu. Diuseldorfo ir Rūro srities regiono transliuotojams paskirti DVB-T televizijos kanalai lentelėje nenurodomi. Nors perėjimas prie skaitmeninio transliavimo Kelno ir Bonos regione buvo baigtas 2004 m. lapkričio 8 d., tačiau dėl perėjimo Diuseldorfo ir Rūro srities teritorijoje 2005 m. balandžio 4 d. paskiriant kanalus buvo atlikti keli nežymūs techniniai pakeitimai. Baigus *simulcast* etapą transliavimo kanalai K05, K65 ir K66, remiantis Komisijai pateikta informacija, šiuo metu nenaudojami televizijai transliuoti. Ši lentelė skirta tik bendrai informacijai.

DVB-T tinklo licencijų išdavimas

(29) ŠRV valstybės kanceliarijos prašymu Telekomunikacijų ir pašto reguliavimo tarnyba (toliau – RegTP) 2004 m. vasario 4 d. pradėjo dažnių skyrimo procedūrą ([31]). Panašiai kaip ir transliuotojai, analoginio antžeminio tinklo operatoriai prieš tai atsisakė savo analoginių licencijų, kurių galiojimo trukmė buvo neribota. Bendras skaitmeninio transliavimo aprūpinimo poreikis buvo suskirstytas į penkias aprūpinimo teritorijas (nuo A iki E), kurios atitinka atskirus transliavimo kanalus (skaitmeninius tankintuvus). Tačiau atitinkamame teisės akte nėra pažymėta, kad jau 2002 m. lapkričio 27 d. buvo paskelbtas konkursas dėl papildomo aprūpinimo poreikio visai Vokietijos teritorijai ([32]). Ši aprūpinimo teritorija buvo paskirta *T-Systems* (*Deutsche Telekom* pavaldžioji bendrovė) ir joje numatyta transliuoti ZDF televizijos programas.

([30]) Žr. pranešimą LfM tinklavietėje http://www.lfm-nrw.de/presse/index.php3?id=537
([31]) Oficialusis leidinys RegTP Nr. 3/2004, įstatymas Nr. 3/2004, p. 82.
([32]) Oficialusis leidinys RegTP Nr. 23/2002, įstatymas Nr. 36/2002, p. 1695.

(30) Dažnio skyrimo procedūroje ŠRV *T-Systems* pateikė paraiškas dėl C, D ir E aprūpinimo teritorijų dažnių. Šios teritorijos yra priskirtos privačių transliuotojų tankintuvams. WDR pateikė paraiškas dėl A ir B aprūpinimo teritorijų, kurios yra numatytos visuomeniniams transliuotojams. Kadangi dėl kiekvienos iš šių penkių aprūpinimo teritorijų buvo pateikta tik po vieną paskyrimo paraišką, RegTP paskyrė dažnius pagal vadinamąją paraiškos procedūrą ir nepaskelbė dažnių skyrimo procedūros antrojo etapo, t. y. konkurso. Kadangi *T-Systems* ir WDR jau buvo analoginio antžeminio tinklo operatoriai ir turėjo leidimą vykdyti telekomunikacijų veiklą, buvo įvykdytas ir šis reikalavimas, keliamas skiriant dažnius pagal paraišką. DVB-T tinklo eksploatavimo teisės buvo suteiktos maždaug dvidešimties metų laikotarpiui iki 2025 m. gruodžio 31 d.

2. *IŠSAMUS PARAMOS PRIEMONĖS APRAŠYMAS*

(31) Pranešime kalbama apie finansinę paramą, kurią LfM ketina suteikti privatiems transliuotojams, kad jie galėtų skaitmenine antžemine platforma transliuoti savo programas tankiai apgyvendintose Kelno ir Bonos, Diuseldorfo bei Rūro srities teritorijose. Vokietijos apskaičiavimais, šiose teritorijose įrengus DVB-T, apie 14 mln. iš maždaug 18 mln. ŠRV gyventojų galės priimti DVB-T ([33]).

(32) Šios paramos teisinį pagrindą sudaro Valstybinės transliavimo sutarties (*Rundfunkstaatsvertrag*) 40 straipsnio 1 dalies 2 punktas ir ŠRV LMG 88 straipsnio 3 dalies 8 punktas, pagal kuriuos Federacinės žemės visuomenės informavimo priemonių tarnyba (LfM) atsako už transliavimo techninės infrastruktūros ir naujų transliavimo technologijų projektų rėmimą, kuris finansuojamas iš jai tenkančios transliavimo mokesčio dalies. Didžiausią LfM biudžeto dalį sudaro 2 % licencijos mokesčio, kurį moka ŠRV transliuotojai, pajamų (pagal RStV 40 straipsnį ir RStV 55 straipsnį, RFinStV 10 ir 11 straipsnį bei ŠRV LMG 116 straipsnio 1 dalį) ([34]). Transliavimo mokesčius renka rinkliavų surinkimo centras (*Gebühreneinzugszentrale*), kuris juos perveda LfM ir kitiems teisėtiems gavėjams.

(33) Išsamios finansinės pagalbos privatiems transliuotojams, kurią teikia LfM, sąlygos yra nustatytos 2004 m. lapkričio 19 d. gairėse dėl subsidijų DVB-T ([35]). Pagal šių gairių 2 straipsnį subsidijuojami yra mokesčiai už siųstuvų tinklo naudojimą. Pagal 3 straipsnį subsidiją gali gauti visi privatūs televizijos programų transliuotojai ir (arba) žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kuriems paskirti skaitmeninio antžeminio transliavimo pajėgumai. Pagal 4 straipsnį lėšos skiriamos subsidijos forma. 5 straipsnio 1 dalyje nustatoma pagalbos teikimo trukmė – penkeri veiklos metai. 5 straipsnio 2 dalyje nurodoma: „Pagalba neviršija <…> daugiau kaip 30 % mokesčio už tinklo naudojimą ir teikiama proporcingai mažėjančiomis dalimis. Pirmaisiais veiklos metais finansuojama 40 % mokesčio už tinklo naudojimą ir kasmet pagalba mažinama penkiais procentiniais punktais, todėl penktaisiais veiklos metais dengiama tik 20 % mokesčio.“ 5 straipsnio 3 dalyje nurodoma: „Nutraukus analoginio siųstuvo transliavimą sutaupytos lėšos (*Abschaltgewinne*) išskaitomos iš subsidijos.“

(34) Pranešime pateikta išsami informacija apie konkretų gairių dėl subsidijų įgyvendinimą. Televizijos programų transliuotojams *Viva*, *Eurosport*, CNN ir *Terra Nova* (arba nuo 2007 m. liepos 1 d. *Tele 5*), kurie anksčiau netransliavo analogine platforma, numatyta ta pati pagalba: Pagal gairių dėl subsidijų 5 straipsnio 2 dalį ji palaipsniui mažinama nuo 40 % dengiamo mokesčio už tinklo naudojimą po penkis procentinius punktus per metus, todėl penktaisiais veiklos metais dengiama tik 20 % išlaidų.

([33]) 2005 m. gegužės 2 d. Vokietijos atsakymai.
([34]) 45 % šių lėšų skiriama *Filmstiftung NRW GmbH*.
([35]) Žr. 22 konstatuojamąją dalį.

(35) Pranešime nebuvo numatyta pagal gairių dėl subsidijų 5 straipsnio 2 dalį diferencijuotai mažinti pagalbą *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1*, t. y. privatiems transliuotojams, kurie prieš tai savo programas transliavo analogine platforma. Tų transliuotojų, kuriems atitinkamai buvo paskirtas visas tankintuvas, atveju subsidija apskaičiuojama remiantis bendros transliavimo mokesčio sumos už analoginį ir skaitmeninį transliavimą skirtumu tarp Šiaurės Reino-Vestfalijos ir šiaurinių federacinių žemių. Vokietijos nuomone, tokiu būdu apskaičiavimuose bandoma pagal gairių dėl subsidijų 5 straipsnio 3 dalį atsižvelgti į nutraukus analoginį transliavimą sutaupytas lėšas.

(36) Be to, pranešime Vokietija pateikė informaciją apie planuojamos pagalbos sumą, kuri pagrįsta apytikriai apskaičiuotais DVB-T transliavimo mokesčiais. Taip buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad valstybės paramos apskaičiavimas būtų pagrįstas faktiniais transliavimo mokesčiais, kuriuos tinklo operatoriai renka iš privačių transliuotojų subsidijos teikimo momentu. Pagal Telekomunikacijų įstatymą Federacinė tinklo agentūra (*Bundesnetzagentur*) transliavimo mokesčius nustato tik tuo atveju, jei konstatuojama, kad tinklo operatorius atitinkamoje rinkoje turi didelę galią. 2006 m. liepos mėn. Federacinė tinklo agentūra pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus apibrėžė transliavimo signalų perdavimui svarbią rinką. Konstatuota, kad privačių transliuotojų tinklo operatorius *T-Systems* didelę galią turi tik antžeminio radijo transliavimo FM diapazonu rinkoje ([36]). Todėl *T-Systems* gali ir toliau savo nuožiūra nustatyti DVB-T transliavimo mokesčius privatiems transliuotojams.

(37) Remiantis pranešimu, Vokietija apytikriai nustatė, kad DVB-T transliavimo mokestis už vieną tankintuvą kasmet sudarys 2,7 mln. EUR. Atitinkamai buvo apskaičiuota, kad transliavimo mokesčiai už vieną programų kanalą sudarys 0,675 mln. EUR per metus ir 3,375 mln. EUR per penkerius schemos taikymo metus ([37]), t. y. jie bus mažesni už analoginio antžeminio transliavimo mokesčius už vieną programų kanalą.

(38) Atsižvelgiant į šią informaciją *Viva*, *Eurosport*, CNN ir *Terra Nova* (nuo 2007 m. liepos 1 d. – *Tele 5*) programoms buvo suplanuota iš viso 4 050 000 EUR parama. Penkerių metų laikotarpiui numatyta parama vienai programai nurodyta 2 lentelėje.

2 lentelė

Apytikriai apskaičiuoti transliavimo mokesčiai *Viva, Eurosport*, CNN ir *Terra Nova* (*Tele5*)

(EUR)

Metai	Transliavimo mokestis už programą	Pagalbos intensyvumas	Pagalbos suma
1 metai	675 000	40 %	270 000
2 metai	675 000	35 %	236 250
3 metai	675 000	30 %	202 500
4 metai	675 000	25 %	168 750
5 metai	675 000	20 %	135 000
Bendra suma už programos kanalą	3 375 000		1 012 500

([36]) Rinkos tyrimo rezultatai Komisijai buvo pateikti 2006 m. liepos 31 d.

([37]) Tačiau suma, kurią *T-Systems* faktiškai surenka iš privačių transliuotojų už skaitmeninį antžeminį transliavimą, yra mažesnė. Vokietijos duomenimis, mokesčiai už vieną programą per metus sudaro (pvz., 2005 ir 2006 m.) apie 611 000 EUR.

(39) *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1* apskaičiavimai pateikti 3 lentelėje. Kitos federacinės žemės bendrai vadinamos „Šiaurės Vokietija“ ([38]).

3 lentelė

Vokietijos pateiktas *ProSieben Sat.1* ir RTL „papildomų išlaidų“ apskaičiavimas ([39])

(EUR)

	RTL Group		*ProSiebenSat.1*	
	ŠRV	Šiaurės Vokietija	ŠRV	Šiaurės Vokietija
Analoginės programos/ Transliavimo mokesčiai per metus, EUR	RTL,VOX	RTL	*Sat1*	*Sat1, Pro7*
	2,2 mln.	3,9 mln.	0,8 mln.	4,6 mln.
Skaitmeninės programos/ Transliavimo mokesčiai per metus, EUR	RTL, VOX, RTL2, S.RTL	RTL, VOX, RTL2, S.RTL	*Sat1, Pro7*, N24, K1	*Sat1, Pro7*, N24, K1
	2,7 mln.	3,3 mln.	2,7 mln.	3,3 mln.
Transliavimo mokesčių skirtumas, analoginis/skaitmeninis transliavimas	– 0,5 mln.	+ 0,6 mln.	– 1,9 mln.	+ 1,3 mln.
Balansas	+ 0,1 mln.		– 0,6 mln.	

(40) Remdamasi šiais apskaičiavimais LfM neketina *RTL Group* suteikti paramą. Viena vertus, konstatuota, kad *RTL Group* balansas yra teigiamas. Antra vertus, pranešime teigiama, kad *RTL Group* derybose dėl analoginio transliavimo licencijų grąžinimo aiškiai pareiškė atsisakanti paramos. Manoma, kad *ProSiebenSat.1* atveju „papildomos išlaidos“ sudarys iki 600 000 EUR per metus, todėl Vokietija numato, kad pagalbos schemos penkerių metų trukmės laikotarpiu kasmet reikėtų skirti iki 550 000 EUR (iš viso iki 2,75 mln. EUR) paramą. Ši suma atitinka apie 28 % bendrų ŠRV iš *ProSiebenSat.1* surinktų DVB-T transliavimo mokesčių.

(41) Remiantis šiais apskaičiavimais, privačių transliuotojų DVB-T transliavimui skiriamos paramos biudžetas penkeriems metams apytikriai sudarytų 6,8 mln. EUR.

(42) LfM teikia minėtą paramą tik privačių transliuotojų programų kanalams. Visuomeninių transliuotojų DVB-T transliavimo sąnaudos dengiamos iš jiems priklausančios licencijos mokesčio, kurį moka transliuotojai, pajamų dalies. Iš Vokietijos pateiktos informacijos aiškėja, kad WDR per 2001–2008 m. laikotarpį skirta apie 40,8 mln. EUR perėjimo prie skaitmeninio transliavimo išlaidoms finansuoti. ZDF per 2001–2004 m. laikotarpį disponavo iš viso 36,8 mln. EUR, o 2005–2008 m. – iš viso 33,2 mln. EUR suma, skirta visoje Vokietijos teritorijoje pereiti prie DVB-T.

(43) Gairės dėl subsidijų įsigaliojo atgaline data 2004 m. gegužės 3 d. Tačiau Vokietija, remdamasi LfM visuomenės informavimo priemonių komisijos sprendimu, įsipareigojo neteikti pagalbos tol, kol Komisija nepatvirtins pagalbos schemos. Todėl privatiems transliuotojams pagal pagalbos schemą dar nebuvo skirta jokio finansavimo.

([38]) Pranešime nepateikiama informacija, kaip buvo apskaičiuoti bendri transliavimo mokesčiai šiaurinėse Vokietijos federacinėse žemėse.

([39]) Ir už analoginį, ir už skaitmeninį transliavimą transliavimo mokestis apskaičiuojamas pagal transliuotojų transliuojamų programų skaičių. Vokietijos valdžios institucijų taikomame apskaičiavimo metode neatsižvelgiama į didesnį programų, transliuojamų skaitmeniniu būdu, skaičių, palyginti su analoginiu transliavimu, nors šis padidėjęs skaičius lems didesnę bendrą skaitmeninio transliavimo mokesčių sumą. Be to, apskaičiavimuose neatsižvelgiama į transliuotojų pajamas iš šių programų transliavimo. Komisija atliko šio apskaičiavimo vertinimą, kuris pateiktas šio sprendimo 74, 123 ir 171 konstatuojamosiose dalyse.

III. **PRIEŽASTYS PRADĖTI OFICIALIĄ TYRIMO PROCEDŪRĄ**

(44) Sprendime pradėti procedūrą Komisija iš pradžių laikėsi nuomonės, kad LfM planuojama parama atitinka visas EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas ir todėl yra laikytina valstybės pagalba. Komisijos nuomone, priemonė yra teikiama iš valstybinių išteklių ir priskirtina valstybei. Be to, Komisija konstatavo, kad pagalba suteikia privatiems transliuotojams, kaip tiesioginiams pagalbos gavėjams, pranašumo, taip pat netiesiogiai galėtų teikti naudos ir tinklo operatoriui *T-Systems*.

(45) Be to, sprendime pradėti procedūrą Komisija abejojo, ar transliavimo ir tinklo licencijų išdavimo procedūros buvo reglamentuotos taip, kad apribotų ar panaikintų subsidijos teikiamą atrankinį ekonominį pranašumą ir taip sutrukdytų iškraipyti konkurenciją. Komisija laikėsi nuomonės, kad šios priemonės atveju kalbama apie sektorinę pagalbą, kuri gali iškraipyti įvairių transliavimo platformų (antžeminės, kabelinės, palydovinės) konkurenciją. Be to, buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad ši priemonė galėtų iškraipyti ir privačių transliuotojų konkurenciją. Atsižvelgdama į tarptautinę ir transliuotojų, ir tinklo operatorių konkurenciją, Komisija manė, kad ši priemonė galėtų daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

(46) Be to, Komisija išreiškė abejonių dėl šios priemonės suderinamumo su EB sutartimi. Sprendime pradėti procedūrą Komisija padarė išvadą, kad neįvykdytos sąlygos dėl EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto, 87 straipsnio 3 dalies d punkto ir 86 straipsnio 2 dalies taikymo. Komisija ypač pabrėžė, kad nėra įrodymų, kad ši priemonė, atsižvelgiant į ŠRV rinkos padėtį, galėtų būti laikoma tinkama, būtina ir proporcinga siekiant panaikinti konkretų rinkos nepakankamumą, kuris apsunkintų perėjimą prie skaitmeninės televizijos. Sprendime pradėti procedūrą buvo laikomasi požiūrio, kad pagalba nėra siejama su tam tikru kultūros turiniu. Be to, Komisija abejojo, ar ši priemonė gali būti laikoma kompensacija už bendros ekonominės svarbos paslaugą.

(47) Komisija pradėjo oficialią tyrimo procedūrą dar ir todėl, kad sudarytų galimybę Vokietijai bei suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabas dėl Komisijos atlikto preliminaraus aprašytos priemonės vertinimo ir kad Komisija galėtų gauti svarbios informacijos apie priemonę.

IV. **SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS** ([40])

(48) ANGA pabrėžė, kad pagalba DVB-T iškraipytų įvairių transliavimo platformų konkurenciją ir padarytų žalos kabelinių tinklų operatoriams. Įrengus DVB-T atitinkamose federacinėse žemėse jau ėmė

([40]) Šioje procedūroje *ProSiebenSat.1* ir Vokietijos kabelinių tinklų asociacija (*Deutsche Kabelverband*) (DKV) pastabų nepateikė. Siekdama tikslumo Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad šios suinteresuotosios šalys pateikė savo pastabas panašioje byloje, susijusioje su Bavarija (Pagalbos byla Nr. C 33/06, žr. 4 konstatuojamąją dalį). *ProSiebenSat.1*, kaip subsidijuojamas transliuotojas, pabrėžė ekonominę paramos reikšmę pereinant prie skaitmeninės televizijos ir išlaikant antžeminio transliavimo platformą. *ProSiebenSat.1* teigė, kad atsižvelgdamas į mažėjančią antžeminio transliavimo platformos rinkos dalį jis svarstė galimybę nebesinaudoti šia transliavimo platforma. Be to, *ProSiebenSat.1* tvirtino, kad dėl ekonominės rizikos, susijusios su perėjimu prie transliavimo (įskaitant riziką, kad perėjus prie skaitmeninės televizijos sumažės jos skvarba) be numatytos pagalbos jis nedalyvautų įrengiant DVB-T. Be to, siekiant užtikrinti vartotojų susidomėjimą DVB-T būtina, kad be visuomeninių transliuotojų perėjime prie skaitmeninio transliavimo dalyvautų ir didieji privatūs transliuotojų koncernai. *ProSiebenSat.1* teigė, kad bet koks transliuotojų įgytas pranašumas būtų perduodamas tinklo operatoriams transliavimo mokesčių pavidalu. Galiausiai *ProSiebenSat.1* pareiškė, kad pagalba skirta dar ir tam, kad būtų kompensuojamas visuomeninių transliuotojų įgytas pranašumas, nes jie disponuoja didelėmis skaitmeninimui skirtomis lėšomis, ir kad pagalba teigiamai paveiktų konkurenciją infrastruktūroje. Tačiau Vokietijos kabelinių tinklų asociacija pritarė sprendime pradėti procedūrą pateiktoms Komisijos išvadoms. Asociacijos nuomone, planuojama priemonė iškraipytų konkurenciją ir ji nereikalinga siekiant įrengti DVB-T. Be to, Vokietijos kabelinių tinklų asociacija ragino atkreipti dėmesį į kitas rinkos principais pagrįstas DVB-T rėmimo alternatyvas. Asociacijos duomenimis, įrengus DVB-T, kabelinių tinklų operatoriai neteko klientų: Palyginti su 2004 m., 2005 m. klientų skaičius mažėjo 33 %. DKV pabrėžė, kad perėjus prie DVB-T, remiantis ASTRA statistiniais duomenimis, antžeminio transliavimo skvarba kai kuriose federacinėse žemėse gerokai padidėjo. DKV nuomone, ši priemonė suteiktų naudos bendrovei *Deutsche Telekom*, kuri ketina pradėti naują projektą IP-TV. Galiausiai DKV pareiškė, kad viešuoju interesu negalima pateisinti to, kad DVB-T palaikoma labiau už kitą infrastruktūrą remiantis žiniasklaidos įvairovės, vietos ar regioninių programų transliavimo arba didžiausios DVB-T skvarbos argumentais.

mažėti kabelinių tinklų operatorių klientų skaičius. O nutraukus analoginės antžeminės televizijos transliavimą tik labai nedaug antžeminės televizijos vartotojų pasirinko kabelinę televiziją, todėl jie negali kompensuoti nuolat mažėjančio kabelinės televizijos vartotojų skaičiaus. ANGA nuomone, dėl šios priemonės sumažės kabeliniu tinklu transliuojamos televizijos užimama rinkos dalis, nors jau yra didelė konkurencija su palydovinės ir plačiajuosčio ryšio (arba IPTV) televizijos operatoriais bei su kitais kabelinių tinklų operatoriais. Be to, ANGA abejoja transliavimo ir tinklų licencijų išdavimo procedūrų pagrįstumu. Dėl transliavimo licencijų išdavimo asociacija teigia, kad ši procedūra buvo naudinga transliuotojams, kurie savo programas jau transliavo analogine platforma (*ProSiebenSat.1* ir *RTL Group*), nes jiems buvo paskirta po tankintuvą, kurį jie naudoja transliuodami ir tas programas, kurių anksčiau netransliavo analogine platforma. Išduodant tinklų licencijas, ANGA nuomone, buvo iš karto aišku, kad licencijos bus išduotos transliuotojui ARD ir tinklo operatoriui *T-Systems*. Asociacija teigia, kad bendrovei *Deutsche Telekom* subsidijomis būtų suteiktas pranašumas, kuris ne tik transliavimo sektoriuje, bet ir elektroninio ryšio srityje iškraipytų konkurenciją, jei *Deutsche Telekom* savo pavaldžiosios įmonės *T-Systems* teikiamą DVB-T paslaugą susietų su plačiajuosčio ryšio paslaugomis savo klientams. Galiausiai ANGA pateikia argumentą, kad yra kitų, rinkos principais pagrįstų DVB-T finansavimo alternatyvų, pavyzdžiui, programų kodavimas ir naudojimo mokesčio rinkimas.

(49) Didžiausias ŠRV plačiajuosčio ryšio kabelinio tinklo operatorius *ish NRW GmbH* pareiškė panašią nuomonę kaip ir ANGA ir apskritai pritarė sprendime pradėti procedūrą pateiktai Komisijos pozicijai. Savo pastabose *ish* teigia, kad įrengus DVB-T neteko daug klientų (2005 m. – apie 500 000) pirmiausia todėl, kad jie pasirinko ne abonentinę kabelinę televiziją, o „nemokamą“ (subsidijuojamą) DVB-T ([41]). Šios klientų netekties nekompensavo nutraukus analoginį antžeminį transliavimą įgytų naujų klientų nedidelis skaičius. *ish* nuomone, klientų skaičių būtų galima stabilizuoti tik didelėmis investicijomis į kabelių infrastruktūros modernizavimą ir produktų struktūros atnaujinimą. Subsidijomis siekiama išlaikyti technologiją, kurios pelningumas abejotinas ir kurią būtų galima finansuoti kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, kodavimu ar naudojimo mokesčiu. *ish*, panašiai kaip ir ANGA, mano, kad ši priemonė sustiprintų *Deutsche Telekom* padėtį plačiajuosčio ryšio rinkoje. Galiausiai *ish* tvirtina, kad tiesiogine finansine pagalba būtų papildomai palaikomi transliuotojai, kurie transliavo antžemine platforma, nors jie pagal *must carry* nuostatas ŠRV LMG 16 straipsnio 2 dalyje, pagal kurias kabelinio tinklo operatoriai yra įpareigojami savo tinkle transliuoti programas, kurioms LfM yra išdavusi antžeminio transliavimo licencijas, jau turi pranašumo, palyginti su kabelinio tinklo operatoriais.

(50) *European Satellite Operators Association* taip pat iš esmės pritaria sprendime pradėti procedūrą Komisijos išdėstytai pozicijai. ESOA mano, kad LfM teikiama parama iškraipys įvairių transliavimo platformų konkurenciją. Ši organizacija iš esmės laikosi nuomonės, kad valstybės įsikišimas skatinant perėjimą prie skaitmeninio transliavimo turi būti skaidrus ir pagrįstas, nediskriminuojantis ir technologiškai neutralus. Antžeminio transliavimo skatinimas prisideda prie to, kad susilpninamos kitų transliavimo platformų rinkos pozicijos. ESOA pabrėžia, kad palydovinės televizijos operatoriai skaitmeninį palydovinį transliavimą įsirengė be valstybės paramos, ir teigia, kad palydovinė televizija, nepaisant jai būtinų didelių investicijų, pasižymi tam tikrais pranašumais, palyginti su antžemine televizija (pvz., aprėpiama didelė teritorija, bevielis signalų perdavimas, nedidelės infrastruktūros išlaidos).

V. **VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PASTABOS**

(51) Vokietija nemano, kad ši priemonė laikytina valstybės pagalba. Be to, ji mano, kad priemonė, net jei joje ir pastebima pagalbos elementų, yra suderinama su bendrąja rinka. Rašte be konkretesnių pastabų apie priemonės kvalifikavimą ir suderinamumą buvo pateikta ir bendro pobūdžio argumentų dėl Komisijos politikos ir kompetencijos pagal valstybės pagalbos taisykles.

([41]) *ish* nuomone, „nemokamai“ transliuojama televizija per DVB-T buvo svarbus argumentas valdžios institucijų rinkodaros kampanijoje skatinant DVB-T įrengimą, kuris paskatino vartotojus vietoje kabelinės televizijos rinktis DVB-T.

(52) Vokietija iš esmės laikosi nuomonės, kad Komisija neturi teisės kištis į federacijos ir federacinių žemių politinį sprendimą išlaikyti ir suskaitmeninti antžeminio transliavimo platformą. Jos nuomone, Komisija nėra įgaliota spręsti už valstybės narės valdžios institucijas, ar kitos priemonės būtų tinkamesnės. Vokietija nemano, kad technologiško neutralumo reikalavimas yra tinkamas kriterijus vertinti pagalbos priemonių suderinamumą skaitmeninės televizijos srityje. Abejotina, ar tokia Komisijos nuomonė ir ilgai trunkantis ginčijamos priemonės tyrimas yra suderinami su Komisijos deklaruojamu siekiu skatinti skaitmeninimą. Pastabose reiškiamas nepasitenkinimas, kad Komisijos sprendimai, ypač kalbant apie suderinamumo vertinimo pagrindą, nėra nuoseklūs. Vokietija teigia, kad šioje byloje negalima remtis galutiniame sprendime dėl Berlyne ir Brandenburge taikytos priemonės padarytomis išvadomis ir jos nesuteikia kompetentingoms institucijoms pakankamai informacijos apie priemones, suderinamas su bendrąja rinka, kurios padėtų išlaikyti antžeminio transliavimo platformą.

(53) Kalbant apie priemonės kvalifikavimą, Vokietija kelis kartus pabrėžia, kad planuojamos išmokos skirtos kompensuoti bendros ekonominės svarbos paslaugą ir laikomasi *Altmark* byloje nustatytų kriterijų. Vokietija taip pat teigia, kad ši priemonė neiškraipo nei transliuotojų, nei įvairių transliavimo platformų konkurencijos. Pabrėžiama, kad LfM atliekama transliavimo licencijų ir RegTP atliekama tinklo licencijų išdavimo procedūra buvo skaidrios ir visais aspektais atitiko galiojančius nacionalinius teisės aktus. Nors parama nebuvo minima konkurso dėl transliavimo licencijų skelbime pagal 2003 m. spalio 20 d. bendradarbiavimo susitarimą, Vokietija teigia, kad visi paraiškų teikėjai žinojo apie planuojamą paramos priemonę.

(54) Atsakydama į kabelinės televizijos atstovų pastabas, Vokietija abejoja tariamai mažėjančiu kabelinio tinklo operatorių klientų skaičiumi ir ginčija *ish* pateiktus duomenis. Vokietijos nuomone, net jei kabelinio tinklo operatoriai iš tiesų praranda klientus, šis faktas nebūtinai sietinas su DVB-T įrengimu. Vokietija atkreipia dėmesį į tai, kad devintajame dešimtmetyje plačiajuosčio kabelinio ryšio tinklai buvo sukurti gaunant valstybės paramą ir kabeliniam transliavimui taip pat suteikta teisinio pranašumo (*Mietnebenkostenverordnung*). Be to, Vokietija teigia, kad visa kuriama strategija yra technologiškai neutrali ir, jei būtina, ji yra pasiryžusi paremti ir kabelinių tinklų skaitmeninimą.

(55) Atsižvelgdama į kabelinės ir palydovinės televizijos užimamą didelę rinkos dalį, Vokietija mano, kad nėra rizikos, kad transliuotojai dėl DVB-T nebesinaudos šiomis platformomis arba bus daroma įtaka vartotojų pasirinkimui. Ši priemonė nepadarys neigiamo poveikio kabelinių ir palydovinių tinklų operatorių rinkos padėčiai, priešingai – jiems bus daromas teigiamas konkurencinis spaudimas, todėl paspartės ir šių platformų skaitmeninimas. Be to, pastabose abejojama, ar kabeliniai, palydoviniai ir antžeminiai tinklai dėl savo didelių technologinių skirtumų ir susidarančių išlaidų pereinant nuo vienos transliavimo platformos prie kitos priklauso tai pačiai rinkai. Vokietijos nuomone, antžeminė televizija tiesiogiai nekonkuruoja su palydovine ir kabeline televizija, o veikiau papildo jas.

(56) Vokietija nemano, kad priemonė suteikia netiesioginės naudos tinklo operatoriui *T-Systems*. Dėl šios paramos tinklo operatoriui galimai suteikiamas pranašumas nėra nei įrodomas, nei kiekybiškai įvertinamas, todėl jo neužtenka, kad *T-Systems* būtų laikomas netiesioginiu naudos gavėju. Vokietija teigia, kad garantuotas tinklo naudojimas susijęs ne su priemone, bet su transliavimo licencijų išdavimu. Be to, priemonė nebūtinai suteiks galimybę *T-Systems* reikalauti didesnio mokesčio arba gauti didesnes pajamas. Dėl priemonės poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai Vokietija mano, kad vien fakto, kad transliuotojai ir tinklo operatoriai konkuruoja tarptautiniu lygiu, nepakanka, kad būtų galima konstatuoti neigiamą poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

(57) Net jei priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, ji turėtų būti laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį, 87 straipsnio 3 dalies c arba b punktą. Vokietija pabrėžia, kad skaitmeninės antžeminės televizijos įrengimas yra bendros ekonominės svarbos paslauga. Privatiems transliuotojams buvo pavesta teikti šią paslaugą paskiriant jiems DVB-T transliavimo pajėgumus.

(58) Dėl EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto Vokietija taip pat teigia, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į teigiamus DVB-T įrengimo aspektus. Komisija ypač neatsižvelgė į DVB-T indėlį į žiniasklaidos įvairovę, antžeminės platformos tinkamumą regioninių ir vietos programų transliavimui, DVB-T naujovių diegimo potencialą (pirmiausia priėmimui mobiliaisiais galiniais įrenginiais) bei priemonės indėlį į tai, kad DVB-T aprėptų kaimo ir atokias teritorijas. Komisija taip pat neatsižvelgė į veiksmingumą, kuris atsirado LfM skatinant spartų perėjimą prie skaitmeninio transliavimo ir koordinuojant šį procesą su Šiaurės Vokietijos federacinėmis žemėmis. Faktas, kad DVB-T kitose ŠRV teritorijose buvo įrengta nedalyvaujant privatiems transliuotojams, rodo, kad privatūs operatoriai be papildomos paskatos nėra suinteresuoti dalyvauti kuriant tokią platformą. Iš esmės Vokietija mano, kad ši priemonė atitinka Komisijos komunikatą dėl perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo (toliau – komunikatas dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo) ([42]). Vokietijos nuomone, ši pagalba padeda įveikti komunikate minimus sunkumus ir iš dalies kompensuoja dideles trumpalaikes perėjimo prie skaitmeninio transliavimo išlaidas. Ši kompensacija nurodoma ir komunikate.

(59) Be to, Vokietija mano, kad Komisija turėtų patikrinti priemonės suderinamumą pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktą, nes ši priemonė yra bendriems Europos interesams svarbus projektas. Tokią išvadą galima daryti remiantis komunikatu dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo ir atsižvelgiant į skaitmeninimo teikiamą didelę ekonominę, socialinę ir politinę naudą.

VI. **PRIEMONĖS VERTINIMAS**

1. *VALSTYBĖS PAGALBA, KAIP APIBRĖŽTA EB SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 1 DALYJE*

(60) Komisija patikrino, ar priemonė laikytina valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatoma, kad „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.“ Priemonė laikoma valstybės pagalba, jei ji atitinka visas šias sąlygas:

a) priemonė turi būti teikiama iš valstybinių išteklių ir priskirtina valstybei;

b) ji turi atitinkamai įmonei suteikti ekonominio pranašumo;

c) šitas pranašumas turi būti atrankinis ir iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti;

d) priemonė turi daryti neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

1.1. VALSTYBEI PRISKIRTINA PRIEMONĖ IŠ VALSTYBINIŲ IŠTEKLIŲ

(61) Pagal nusistovėjusią Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktiką, kad pranašumai būtų laikomi pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, jie, pirma, turi būti suteikiami tiesiogiai arba netiesiogiai iš valstybinių išteklių, ir antra – jie turi būti priskirti valstybei ([43]). Daromas skirtumas tarp valstybės pagalbos ir iš valstybinių išteklių teikiamos pagalbos, kad pagalbos apibrėžtis apimtų ne tik tiesiogiai valstybės teikiamą pagalbą, bet ir per valstybės paskirtas arba įsteigtas viešąsias ar privačias įstaigas teikiamą pagalbą ([44]). Pagal Bendrijos teisę neleistina, kad valstybės pagalbos taisyklės būtų apeinamos vien todėl, kad įsteigiamos nepriklausomos įstaigos, įpareigotos skirstyti pagalbą ([45]).

([42]) COM(2003) 541 galutinis, žr. 9 išnašą.

([43]) Sprendimas byloje C-345/02, *Pearle ir kt.*, Rink. 2004, p. I-7139, 35 punktas, su nuoroda į sprendimą byloje C-303/88, *Italija prieš Komisiją*, Rink. 1991, p. I-1433, 11 punktas, ir sprendimą byloje C-482/99, *Prancūzija prieš Komisiją (Stardust Marine)*, Rink. 2002, p. I-4379, 24 punktas.

([44]) Byla C-345/02, *Pearle ir kt.*, Rink. 2004, p. I-7139, 34 punktas, su nuoroda į sprendimą byloje C-379/98, *PreussenElektra AG*, 58 punktas; žr. sprendimą sujungtose bylose C-72/91 ir C-73/91, *Firma Sloman Neptun Schiffahrt AG*, Rink. 1993, p. I-887, 19 punktas.

([45]) Byla C-482/99, *Prancūzija prieš Komisiją, Stardust Marine*, Rink. 2002, p. I-4379, 23 punktas.

(62) Vykdant procedūrą Vokietija argumentuoja, kad pagalba yra skiriama ne iš valstybinių lėšų, nes ji finansuojama iš individualių žiūrovų mokamų transliavimo mokesčių, todėl ji nelaikytina našta valstybės biudžetui. Toks aiškinimas galimas remiantis Teisingumo Teismo sprendimais bylose *PreussenElektra* ([46]), *Sloman Neptun* ([47]) ir *Pearle ir kt.* ([48])

(63) Vokietija neginčija, kad LfM yra valstybės įsteigta viešoji įstaiga, kuri atlieka viešąsias funkcijas, ir kad pagalba yra teikiama iš jos lėšų. LfM yra viešosios teisės įstaiga, kuri buvo įsteigta pagal Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės visuomenės informavimo priemonių įstatymą. Šiame įstatyme nustatoma LfM organizacijos struktūra ir jai pavedamos įvairios viešosios funkcijos transliavimo ir dažnių valdymo srityje. Šiaurės Reino-Vestfalijos federacinės žemės vyriausybė atlieka LfM teisinę kontrolę ([49]). Jos metinį balansą tikrina federacinės žemės audito rūmai ([50]). Šiai bylai reikšmingos viešosios funkcijos ir techninės transliavimo infrastruktūros bei naujų transliavimo perdavimo technologijų projektų finansavimas yra nustatyti Valstybinėje transliavimo sutartyje ([51]). Be to, ŠRV LMG yra aiškiai nustatyta, kad LfM remia analoginio transliavimo pakeitimą skaitmeniniu ir jam vadovauja ([52]). Todėl LfM laikytina viešąja įstaiga, kurią valstybė įsteigė visuomenės interesų labui.

(64) Akivaizdu, kad pagal ginčijamą priemonę numatytas finansavimas yra skiriamas iš LfM biudžeto. Ta aplinkybė, kad valstybės lėšos, kuriomis disponuoja LfM, yra sukauptos iš privačių namų ūkių mokamų transliavimo mokesčių, netrukdo LfM biudžeto lėšų kvalifikuoti kaip valstybės lėšų. Pakanka fakto, kad subsidijos yra skiriamos iš viešosios įstaigos biudžeto ir jau galima konstatuoti, kad subsidijos yra skiriamos iš valstybės lėšų. Be to, radijo aparatų ir televizorių savininkai privalo mokėti rinkliavą, o ši rinkliava renkama panašiai kaip mokesčiai. Transliavimo mokesčio dydį atitinkamais įstatymais bendrai nustato federacinės žemės. Kaip nurodyta 32 konstatuojamojoje dalyje, LfM skiriama licencijos mokesčio, kurį moka transliuotojai, pajamų dalis yra nustatyta Valstybinėje transliavimo sutartyje, Valstybinėje transliavimo finansavimo sutartyje (*Rundfunkfinanzierungsstaatsvertrag*) ir ŠRV LMG. Vadinasi, transliavimo mokesčiai yra įstatymu nustatyti mokesčiai, kurie kontroliuojami valstybės, todėl jie laikytini valstybės ištekliais ([53]).

(65) Atsižvelgdama į šią informaciją ir remdamasi nusistovėjusia teismų praktika parafiskalinių mokesčių srityje ([54]) Komisija mano, kad aptariama priemonė taikoma naudojant valstybės išteklius. Ši išvada atitinka Teisingumo Teismo praktiką, kuria remiasi Vokietija. Bylose, kuriomis remiasi Vokietija, kalbama apie įvairias priemones, kurios nesuteikė pranašumo, atsirandančio naudojantis viešųjų įstaigų ištekliais.

(66) Be to, Vokietija teigė, kad ginčijama priemonė nėra priskiriama valstybei. Remdamasi bylomis *Stardust Marine* ([55]) ir *Pearle ir kt.* ([56]) Vokietija tvirtina, kad vien faktas, kad LfM yra valstybės kontroliuojama viešoji įstaiga, dar nereiškia, kad priemonė priskirtina valstybei. Dėl Vokietijos teisėje įtvirtinto LfM nepriklausomumo (*Staatsferne*) valstybė negali daryti priemonei jokios įtakos.

([46]) Byla C-379/98, *PreussenElektra*, Rink. 2001, p. I-2099.
([47]) Sujungtos bylos C-72/91 ir C-73/91, *Sloman Neptun/Bodo Ziesner*, Rink. 1993, p. I-887.
([48]) Byla C-345/02, *Pearle ir kt.*, Rink. 2004, p. I-7139.
([49]) *Landesmediengesetz Nordrhein-Westfalen*, 117 straipsnis.
([50]) *Landesmediengesetz Nordrhein-Westfalen*, 113 ir 114 straipsniai.
([51]) *Rundfunkstaatsvertrag*, 40 straipsnio 1 ir 2 dalis.
([52]) *Landesmediengesetz Nordrhein-Westfalen*, 27 straipsnio 1 dalis.
([53]) Komisijos sprendimas byloje E 3/05 „Visuomeninio transliavimo finansavimas Vokietijoje“ (OL C 185, 2007 8 8, p. 1).
([54]) Žr., pvz., sprendimą byloje 173/73, *Italija prieš Komisiją*, Rink. 1974, p. 709. Šiame sprendime Teisingumo Teismas nustatė, kad priemonei skiriami ištekliai, net jei juos renka ir administruoja ne valstybės valdžios institucijos, laikytini valstybės ištekliais, jei jie finansuojami iš įstatymo nustatytų mokesčių (pvz., parafiskalinių mokesčių) ir po to paskirstomi pagal valstybės įstatymus.
([55]) Žr. 45 išnašą.
([56]) Žr. 46 išnašą.

(67) Komisija laikosi nuomonės, kad šis LfM nepriklausomumas pagal Vokietijos teisę netrukdo pagal valstybės pagalbos taisykles laikyti priemonę priskirtina valstybei. Iš Vokietijos pateiktos informacijos aiškėja, kad LfM taiko priemonę atlikdama viešąsias funkcijas pagal RStV ir ŠRV LMG. Nors LfM šiomis nuostatomis yra suteikiamas tam tikras autonomijos lygis, skirtas apsaugoti transliavimo nepriklausomumą, tačiau jai suteikiama nedaug laisvės savo nuožiūra skirstyti disponuojamus išteklius.

(68) Nepaisant LfM autonomijos, ji yra (kaip jau minėta) viešoji įstaiga, kurios veikla akivaizdžiai vykdoma laikantis viešosios politikos principų. Taikant priemonę planuojamos teikti negrąžinamos subsidijos privatiems transliuotojams be tiesioginės ekonominės naudos LfM negali būti pagrįstos ekonominiais sumetimais. Komisijos nuomone, vien šios aplinkybės pakanka priskirti LfM teikiamą finansavimą valstybei. Teisingumo Teismo sprendimai, kuriais remiasi Vokietija, yra susiję su kitomis bylų aplinkybėmis (mokesčiai tik komercinėms reikmėms *Pearle ir kt*. byloje bei valstybės įmonės, kurios užsiima komercine veikla, *Stardust Marine* byloje), todėl netinka pagrįsti Vokietijos argumentus.

(69) Remdamasi šiomis bylos aplinkybėmis Komisija daro išvadą, kad aptariama priemonė yra finansuojama iš valstybės išteklių, todėl ji priskirtina valstybei.

1.2. EKONOMINIS ĮMONIŲ PRANAŠUMAS

(70) Kad priemonė būtų kvalifikuojama kaip valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, ji turi teikti naudos vienai ar kelioms įmonėms. Sprendime pradėti procedūrą Komisija iš pradžių laikėsi nuomonės, kad priemonė gali teikti naudos ir privatiems transliuotojams, kurie gauna finansavimą kaip tiesioginiai naudos gavėjai, ir netiesiogiai *T-Systems* – DVB-T tinklo operatoriui, teikiančiam paslaugas privatiems transliuotojams. Vokietija pareiškė, kad priemonė nesuteikia nei tiesioginės naudos privatiems transliuotojams, nei netiesioginės naudos tinklo operatoriui.

Privačių transliuotojų palaikymas

(71) Vokietija laikosi nuomonės, kad parama nesuteikia ekonominio pranašumo taikant priemonę remiamiems privatiems transliuotojams. Pirma, tai ne pranašumas, nes transliuotojai gauna tik kompensaciją už ekonominę riziką, susijusią su jų dalyvavimu įrengiant DVB-T. Antra, priemonė apima tik „papildomas išlaidas“, kurios susidaro transliuojant skaitmenine antžemine platforma, skirtingai nei transliuojant analogine platforma.

(72) Iš Vokietijos pateiktos informacijos aiškėja, kad pagal šią priemonę bus subsidijuojami privačių transliuotojų tinklo operatoriams mokami transliavimo mokesčiai. Šios išlaidos priskiriamos prie transliuotojų veiklos sąnaudų. Šia priemone kompensuojama mokesčių dalis, todėl transliuotojai nepatiria išlaidų, kurios priskirtinos prie jų įprastų veiklos sąnaudų. Todėl Komisija mano, kad planuojama valstybės parama (nesvarbu, ar ja ketinama kompensuoti „ekonominę riziką“, ar „papildomas išlaidas“) suteikia naudos gavėjams ekonominio pranašumo.

(73) Komisija konstatuoja, kad priemonė (priešingai, nei teigė Vokietija) negali būti laikoma priemone kompensuoti faktines, dėl DVB-T susidariusias „papildomas“ transliuotojų išlaidas. Be to, nebuvo pateikta įrodymų, kad šis argumentas taikytinas ir transliuotojams, kurie savo programų anksčiau netransliavo analogine antžemine platforma ir kurie nepatyrė jokių išlaidų už analoginį antžeminį transliavimą ŠRV. Šių transliuotojų atveju išlaidos nebuvo lyginamos ir Vokietija nepateikė jokio pagrindo, kodėl pagal šią priemonę turėtų būti kompensuojama atitinkamų transliavimo mokesčių dalis.

(74) Be to, apskaičiavimo metodas, kurį Vokietija taikė privatiems transliuotojams, kurie prieš tai analogine antžemine platforma transliavo savo programas, neatspindi faktinių papildomų išlaidų, kurių buvo patirta pereinant prie skaitmeninio antžeminio transliavimo. Skaičiuojant pagal programų kanalus transliavimo mokesčiai už DVB-T yra mažesni už analoginio transliavimo mokesčius. Tariamų „papildomų išlaidų“ patiriama tik dėl didesnio šių transliuotojų transliuojamų programų skaičiaus (žr. 4 lentelę, ŠRV transliavimo mokesčių dydžio apžvalgą ir planuojamas subsidijas).

4 lentelė

ŠRV transliavimo mokesčių vienam programų kanalui apžvalga ir planuojama valstybės parama (visi mokesčiai nurodomi eurais)

Transliuotojas/ Programos	Transliavimo mokesčiai per metus		Bendras skaitmeninio/analoginio transliavimo mokesčio skirtumas per metus ([57])	Planuojama vidutinė parama per metus ([58])	Vidutinis pagalbos intensyvumas
	Analoginis ([59])	Skaitmeninis ([60])			
RTL	1 351 640	675 000	– 676 640		
VOX	783 663	675 000	– 108 663		
RTL2	ND	675 000	*675 000*		
SUPER RTL	ND	675 000	*675 000*		
RTL iš viso	2 135 303	2 700 000	564 697	0	0
SAT 1	722 789	675 000	– 47 789		
Pro 7	ND	675 000	*675 000*		
N 24	ND	675 000	*675 000*		
Kabel 1	ND	675 000	*675 000*		
Iš viso P7Sat1	722 789	2 700 000	1 977 211	550 000	28 %
Terra Nova	ND	675 000	ND	202 500	30 %
Eurosport	ND	675 000	ND	202 500	30 %
CNN	ND	675 000	ND	202 500	30 %
VIVA	ND	675 000	ND	202 500	30 %

(75) Trečia, Vokietija teigė, kad subsidija yra numatyta kaip kompensacija tiems transliuotojams, kurie atsisakė savo dar galiojančių analoginio transliavimo licencijų, kad būtų galima įrengti DVB-T. Komisija konstatuoja, kad šis argumentas netaikytinas transliuotojams, kurie anksčiau netransliavo analogine transliavimo platforma ir neturėjo atitinkamų licencijų.

([57]) Kaip minėta 74 konstatuojamojoje dalyje, lentelėje parodoma, kad Vokietijos atliktas analoginio ir skaitmeninio transliavimo sąnaudų palyginimas nėra objektyvus, nes jame neatsižvelgiama į padidėjusį programų skaičių, dėl kurio buvo patirta papildomų išlaidų. Pavyzdžiui, *ProSiebenSat.1* analoginėje platformoje transliavo tik vieną programą (*Sat1*), o skaitmeninėje platformoje šis transliuotojas siūlo keturias programas. Lentelėje aiškiai parodoma, kad transliavimo mokesčiai *Sat1* programai yra mažesni nei analoginėje platformoje. Į lentelę buvo įtraukti įvairūs transliavimo mokesčiai *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1* programoms (pažymėti kursyvu), siekiant parodyti visus bendro abiejų transliuotojų koncernų apskaičiavimų elementus. Šie koncernai (skirtingai, nei kiti privatūs transliuotojai) jau transliavo analoginėje platformoje.

([58]) Žr. 2 ir 3 lentelėse pateiktas metines įmokas. Šie skaičiai pagrįsti apytikrėmis sąnaudomis; ŠRV federacinė žemė atliks naujus apskaičiavimus pagal faktines sąnaudas.

([59]) Programos, kurios šioje skiltyje pažymėtos raidėmis „ND (nėra duomenų)“, nebuvo transliuojamos analogine platforma.

([60]) Čia nurodomi numatomi, o ne faktiniai transliavimo mokesčiai.

(76) Kalbant apie transliuotojus, kurie transliavo programas analogine transliavimo platforma, Vokietija taip pat savo pastabose teigia, kad turima licencija ir jos likusi galiojimo trukmė nedaro įtakos paramos sumai, nes, jos nuomone, atsisakius analoginio transliavimo pajėgumų atsiradusios ekonominės žalos neįmanoma tiksliai apskaičiuoti. Tačiau, Vokietijos teigimu, paskiriant skaitmeninius tankintuvus atitinkamiems transliuotojams buvo atsižvelgta į anksčiau grąžintas analoginio transliavimo licencijas ([61]). Pagal tai ir *RTL Group*, kuri iki šiol transliavo dvi programas analogine antžemine transliavimo platforma, ir *ProSiebenSat.1*, kuri transliavo vieną programą analogine antžemine transliavimo platforma, atitinkamai buvo išduota po licenciją keturiems programų kanalams. Faktą, kad parama nėra susijusi su licencijų grąžinimu, įrodo ir aplinkybė, kad pagal Vokietijos pateiktą apskaičiavimo metodą tik *ProSiebenSat.1* turėtų teisę gauti paramą. Todėl Komisija mano, kad priemonė negali būti laikoma kompensacija už analoginio transliavimo licencijų, kurių atsisakė *RTL Television*, VOX/DTCP ir *Sat1*, likusio galiojimo laiko ekonominę vertę.

(77) Remdamasi *ProSiebenSat.1* pateiktomis pastabomis Berlyno ir Brandenburgo byloje ([62]) Vokietija savo pastabose dėl oficialios tyrimo procedūros pradžios taip pat teigia, atsižvelgdama į Komisijos sprendimo pradėti procedūrą logiką, kad privatūs transliuotojai bet kokį paramos suteiktą ekonominį pranašumą transliavimo mokesčių pavidalu vis tiek perduos tinklo operatoriui *T-Systems*.

(78) Komisijos nuomone, šis argumentas prieštarauja kitiems Vokietijos teiginiams apie esamą ekonominį pranašumą ir Vokietija jo nepagrindė. Kaip minėta 80 ir 88 konstatuojamosiose dalyse, Komisija laikosi nuomonės, kad tinklo operatoriui *T-Systems* priemonė suteiktų netiesioginės naudos. Tačiau iš to negalima daryti išvados, kad operatoriui bus perduotas visas ekonominis pranašumas, kuris bus suteiktas transliuotojams tiesiogiai kompensuojant jų įprastas veiklos sąnaudas. Todėl Komisija šį argumentą taip pat atmeta.

(79) Be to, Komisija konstatuoja, kad 24 ir 28 konstatuojamosiose dalyse aprašytas transliavimo licencijų išdavimo metodas pasirodė netinkamas panaikinti ar net sumažinti ekonominį pranašumą, kuris suteikiamas privatiems transliuotojams. Skelbime apie konkursą nebuvo jokios nuorodos į paramą. 2003 m. spalio 20 d. sudarytame LfM, visuomeninių transliuotojų ir analogine platforma transliuojančių privačių transliuotojų principiniame susitarime, galimos paramos priemonės buvo tik netiesiogiai paminėtos, nenurodant tikslesnių planuojamos paramos duomenų. Todėl transliuotojai, teikdami licencijų paraiškas, neturėjo jokių galimybių atsižvelgti į paramos dydį.

Tinklo operatoriaus palaikymas

(80) Vokietija ir toliau laikosi nuomonės, kad tinklo operatorius *T-Systems* iš privačių transliuotojų paramos negaus jokios netiesioginės naudos. Jos teigimu, netiesioginio naudos gavėjo koncepcija taikytina tik išimtiniais atvejais. Remdamasi Teisingumo Teismo sprendimais bylose *Vokietija prieš Komisiją* ([63]) ir *Nyderlandai prieš Komisiją* ([64]) Vokietija teigia, kad susijusi įmonė pagal valstybės pagalbos taisykles gali būti laikoma netiesiogine naudos gavėja tik tada, kai jai suteikiamas pranašumas, kuris automatiškai kyla iš priemonės. Be to, Vokietija teigia, kad netiesioginio naudos gavėjo sąvoka gali būti vartojama tik tuo atveju, kai pranašumas (skirtingai, nei šioje byloje) yra įrodomas ir kiekybiškai įvertinamas.

(81) Atsižvelgdama į šios bylos aplinkybes Vokietija teigia, kad tinklo operatorius *T-Systems* dėl šios priemonės nebūtinai gali iš transliuotojų reikalauti didesnių transliavimo mokesčių. Vokietijos nuomone, transliavimo mokesčio dydis priklauso nuo daugelio kitų veiksnių. Be to, bet kokį piktnaudžiavimą, susijusį su transliavimo mokesčiais, kontroliuoja reguliavimo tarnyba (BNetzA, anksčiau buvusi RegTP). Atsakydama į pateiktą argumentą dėl transliuotojų palaikymo Vokietija teigia, kad jie nebūtų suinteresuoti mokėti didesnių už rinkos vertę transliavimo mokesčių, nes jie gautų tik kompensaciją už „papildomas išlaidas“.

(82) Be to, Vokietija neigia, kad priemonė garantuotų *T-Systems* tam tikras pajamas. Tos „garantuotos pajamos“ būtų gaunamos naudojant infrastruktūrą ir jos būtų susijusios su transliavimo licencijų išdavimu, o ne parama. Net jei dėl priemonės taikymo būtų iš tiesų intensyviau naudojamas tinklas, galimai padidėjusios pajamos sumažėtų dėl papildomų sąnaudų už *T-Systems* teikiamas tinklo paslaugas.

([61]) 2005 m. balandžio 25 d. Vokietijos raštas.

([62]) Vokietijos minimos pastabos iš esmės yra tos pačios pastabos, kurias pateikė ir *ProSiebenSat.1* panašios sudėties Bavarijos byloje (plg. 4 išnašą).

([63]) Sprendimas byloje C-156/98, *Vokietija prieš Komisiją*, Rink. 2000, p. I-6857.

([64]) Sprendimas byloje C-382/99, *Nyderlandai prieš Komisiją*, Rink. 2002, p. I-5163.

(83) Atsakydama į Vokietijos argumentus Komisija teigia, kad *T-Systems* galėtų gauti iš priemonės netiesioginės naudos, nes pagal šią priemonę kompensuojami *T-Systems* iš transliuotojų renkami transliavimo mokesčiai, todėl gaunama nauda priklauso nuo DVB-T platformos naudojimo ir priemone yra tikslingai remiama *T-Systems* eksploatuojama platforma.

(84) Komisija negali pritarti Vokietijos pateiktam siauram netiesioginio naudos gavėjo sąvokos aiškinimui. Abiejuose Vokietijos nurodomuose sprendimuose Teisingumo Teismas kvalifikavo įmones kaip netiesioginės naudos gavėjas. Byloje *Vokietija prieš Komisiją* Teisingumo Teismas laikėsi nuomonės, kad faktas, kad netiesioginė nauda yra autonominių tiesioginio naudos gavėjo sprendimų rezultatas, nepanaikina ryšio tarp priemonės ir suteiktos netiesioginės naudos, kuri atsirado iš priemonės nulemto rinkos sąlygų pokyčio ([65]). Kadangi pagalba šioje byloje dar nebuvo suteikta, iš tiesų negalima kiekybiškai įvertinti netiesioginės naudos, kurią *T-Systems* galbūt gautų iš priemonės. Tačiau pagal valstybės pagalbos taisykles Komisija nėra įpareigota tiksliai kiekybiškai įvertinti naudą, kad nustatytų įmonei suteiktą ekonominį pranašumą.

(85) Šioje byloje Komisija laikosi nuomonės, kad subsidijuojant privačių transliuotojų mokamus transliavimo mokesčius keičiasi transliuotojų veiklos sąlygos, todėl jie gali mokėti didesnius transliavimo mokesčius. Kaip nustatyta 73 ir 74 konstatuojamosiose dalyse, parama nėra tinkama dengti papildomas privačių transliuotojų faktines išlaidas, patirtas įrengus DVB-T. Nors transliavimo mokesčio dydis priklauso nuo daugelio veiksnių, klausimas, ar privatūs transliuotojai gali mokėti didesnius mokesčius, be abejonės, susijęs su ekonominiais apskaičiavimais, į kuriuos nustatydamas transliavimo mokestį atsižvelgia tinklo operatorius. Pagal Telekomunikacijų įstatymą BNetzA yra įgaliota nustatyti transliavimo mokesčius tik tuo atveju, jei nustatoma, kad operatorius rinkoje įgyja didelę galią. Kaip minėta 36 konstatuojamojoje dalyje, BNetzA iki šiol neįvardijo *T-Systems* kaip didelę galią rinkoje turinčio tinklo operatoriaus. Todėl *T-Systems* gali ir toliau savo nuožiūra nustatyti privatiems transliuotojams DVB-T transliavimo mokesčius.

(86) Atsakydama į argumentą, kad *T-Systems* „garantuotos pajamos“ atsiranda dėl licencijų išdavimo, o ne dėl priemonės, Komisija pripažįsta, kad privačių transliuotojų suinteresuotumą platforma ir jų pasirengimą prisiimti su ja susijusias išlaidas rodo didelis licencijų paraiškų skaičius. Tačiau Komisija vis dėlto mano, kad dalies veiklos sąnaudų finansavimas per penkerių metų laikotarpį padidina transliuotojų pasirengimą prisiimti dar didesnes išlaidas, kad jie galėtų nepertraukiamai naudotis platforma. Todėl priemonė galėtų *T-Systems* padėti per jam privačių transliuotojų mokamus transliavimo mokesčius gauti papildomų pajamų. Negalima teigti, kad tos pajamos bus visiškai investuotos į atsakomąsias tinklo operatoriaus paslaugas ir rinkos sąlygomis veikiantis tinklo operatorius negaus pelno.

(87) Atsižvelgdama į šią informaciją Komisija daro išvadą, kad *T-Systems* dėl paramos priemonės galėtų gauti netiesioginės naudos. Dėl valstybės subsidijuojamo transliavimo mokesčio *T-Systems* galėtų gauti didesnes pajamas, negu gautų be subsidijų.

(88) Be to, Komisija konstatuoja, kad RegTP tinklo licencijų išdavimo procedūra gali būti laikoma netinkama panaikinti arba net sumažinti netiesioginį pranašumą, kuris dėl taikomos priemonės galbūt būtų suteiktas tinklo operatoriui *T-Systems*. Atliekant minėtą procedūrą nebuvo nurodoma LfM planuojama paramos priemonė. Todėl teikdamas tinklo licencijos paraišką *T-Systems* negalėjo atsižvelgti į tokios paramos privatiems transliuotojams galimybę. Be to, reikia manyti, kad *T-Systems*, kaip pirmaujantis Vokietijos operatorius ir analoginio antžeminio tinklo savininkas, turi konkurencinio pranašumo prieš naujus rinkos dalyvius išduodant tinklo licencijas. 2002 m. procedūroje šiai įmonei jau buvo išduota licencija eksploatuoti visai Vokietijos teritorijai skirtą DVB-T tankintuvą. Be to, buvo nustatyti tik maždaug du mėnesiai nuo dažnio paskyrimo procedūros galutinio termino (2004 m. kovo 17 d.) ir DVB-T veiklos pradžios (2004 m. gegužės 24 d.), todėl galimiems naujiems rinkos dalyviams būtų likę labai nedaug laiko sukurti tinklą, kuris per numatytą terminą faktiškai galėtų pradėti transliuoti DVB-T.

Sprendimo *Altmark* byloje pritaikomumas

(89) Siekdama pagrįsti, kad planuojamas finansavimas yra ne valstybės pagalba, o greičiau kompensacija už bendros ekonominės svarbos paslaugą, Vokietija savo pastabose remiasi sprendimu *Altmark* byloje ([66]). Pagal šį sprendimą kompensacija už teikiamas viešąsias paslaugas nėra palaikymas, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, jei įvykdomos šios sąlygos: 1) pagalbą gaunančiai įmonei pavedama teikti viešąją paslaugą, o su ja susijusios

([65]) Byla C-156/98, *Vokietija prieš Komisiją*, Rink. 2000, p. I-6857, 61 punktas.

([66]) Sprendimas byloje C-280/00, *Altmark Trans* ir *Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, Rink. 2003, p. I-7747.

užduotys ir įsipareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti; 2) kompensacijos už teikiamą paslaugą parametrai yra objektyvūs, skaidrūs ir nustatyti iš anksto; 3) mokama kompensacija neviršija grynųjų viešosios paslaugos teikimo sąnaudų; 4) siekdama išlaikyti kuo mažesnes sąnaudas visuomenės interesų labui įmonė, kuri turi teikti viešąją paslaugą, turi būti atrenkama viešo konkurso būdu; kitu atveju bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimo sąnaudos turi būti nustatytos remiantis vidutinės, gerai tvarkomos įmonės rezultatais.

(90) Pagal pirmąjį *Altmark* kriterijų pirmiausia reikia patikrinti, ar pagalbą gaunančios įmonės teikia aiškiai apibrėžtą viešąją paslaugą.

(91) Vokietija teigia, kad privatūs transliuotojai, transliuodami programas skaitmeniniu antžeminiu tinklu, teikia bendros ekonominės svarbos paslaugą, todėl nepažeidžiami komunikato dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo reikalavimai. Vokietijos nuomone, skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) bendros svarbos aspektą sudaro jos indėlis į vietos ir regioninių programų transliavimą, naujovių ir žiniasklaidos įvairovės skatinimą ir infrastruktūros konkurenciją tarp įvairių transliavimo platformų. Vokietijos nuomone, nuorodą į šią viešąją paslaugą galima rasti ŠRV LMG, kuriame LfM aiškiai pavedama užduotis remti perėjimą nuo analoginio transliavimo prie skaitmeninio ir jam vadovauti ([67]).

(92) Vokietija teigia, kad išduodant skaitmeninio antžeminio transliavimo licencijas privatiems transliuotojams yra pavedama teikti bendros ekonominės svarbos paslaugą, kurią teikti jie yra įpareigojami. Dviguboje Vokietijos transliavimo sistemoje, kurią sudaro visuomeniniai ir privatūs transliuotojai, privatūs transliuotojai taip pat paiso viešųjų interesų ir dėl savo programų laikosi teisinių įsipareigojimų. Be valstybės finansinės paramos kai kurie privatūs transliuotojai (ypač *ProSiebenSat.1*) nedalyvautų įrengiant DVB-T Šiaurės Reine-Vestfalijoje. Nepakankamas valstybės finansavimas apsunkintų šios paslaugos teikimą ir sukeltų pavojų tolesniam antžeminės platformos veikimui ([68]).

(93) Komisija negali pritarti Vokietijos pastaboms. Komisija neabejoja, kad transliavimo skaitmeninimas yra visuomenei svarbus klausimas. Tačiau nepakanka vien nurodyti, kad egzistuoja bendri viešojo intereso tikslai, susiję su perėjimu prie skaitmeninio transliavimo, kad šioje konkrečioje byloje privačių transliuotojų skaitmenine antžemine Šiaurės Reino-Vestfalijos platforma vykdomą programų transliavimą būtų galima vertinti kaip viešąją paslaugą. Iš fakto, kad privatūs transliuotojai yra nekintama dvigubos Vokietijos transliavimo sistemos dalis ir jų programos transliuojamos laikantis bendrųjų Šiaurės Reino-Vestfalijos transliavimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų, negalima daryti išvados, kad transliuodami savo programas skaitmenine antžemine platforma jie teikia viešąją paslaugą ([69]).

(94) Komisijos nuomone, bendrosiose nuostatose dėl viešųjų LfM funkcijų, susijusių su perėjimu nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo, nėra aiškiai apibrėžta viešoji paslauga, kurią teikia privatūs transliuotojai. Be to, Komisija konstatuoja, kad jokiame oficialiame dokumente dėl DVB-T įrengimo Šiaurės Reine-Vestfalijoje (pvz., susitarimuose dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo arba oficialiuose dokumentuose, susijusiuose su DVB-T licencijų išdavimu) nėra minima viešosios paslaugos sąvoka. Be to, į transliavimo licencijų išdavimo sąlygas nėra įtraukti jokie specialūs įpareigojimai, susiję su viešosios paslaugos teikimu ([70]). Be to, transliuotojai nėra, kaip teigia Vokietija, įpareigojami transliuoti savo programas per DVB-T: transliuotojas gali licencijas savo nuožiūra grąžinti, kaip parodė transliuotojo *Terra Nova* atvejis.

(95) Kaip jau išdėstyta sprendime pradėti procedūrą ([71]), Vokietija, atrodo, remiasi argumentu, kad išduodant licencijas ir pradedant transliuoti skaitmeniniu antžeminiu tinklu *ad hoc* teikiama bendros ekonominės svarbos paslauga. Tačiau Komisijos požiūriu, privačių transliuotojų programų transliavimas skaitmeniniu antžeminiu tinklu yra ne viešoji paslauga, o įprasta jų komercinė veikla.

(96) Dėl šių priežasčių Komisija daro išvadą, kad pagal aptariamą priemonę yra finansuojama įprasta komercinių įmonių veikla ir nėra kompensuojamos teikiant viešąją paslaugą patirtos išlaidos. Vadinasi, pirmasis *Altmark* kriterijus nėra įvykdytas.

([67]) ŠRV LMG 27 straipsnio 1 dalis.

([68]) Šis argumentas bus išsamiau išnagrinėtas 163–171 konstatuojamosiose dalyse.

([69]) Kaip Komisija jau nusprendė ankstesnėse bylose, bendrieji teisiniai reikalavimai negali būti laikomi bendros ekonominės svarbos paslauga; žr. Komisijos sprendimo byloje C 2/03 dėl Danijos priemonių TV2/DANMARK naudai (OL L 85, 2006 3 24, p. 1) 87 konstatuojamąją dalį ir 1997 m. birželio 26 d. Komisijos sprendimo 97/606/EB pagal EB sutarties 90 straipsnio 3 dalį dėl išimtinės teisės transliuoti televizijos reklamą Flandrijoje 14 punktą (OL L 244, 1997 9 6, p. 18).

([70]) Jei būtų pritarta Vokietijos pateiktiems argumentams, kiekvieną licenciją, kuri išduodama transliuoti arba elektroninės komunikacijos paslaugoms teikti, būtų galima laikyti oficialiu pavedimu teikti viešąją paslaugą.

([71]) Sprendimo pradėti procedūrą 75 konstatuojamoji dalis.

(97) Dėl antrojo *Altmark* kriterijaus Komisija laikosi nuomonės, kad tariamos kompensacijos parametrai nebuvo nustatyti nei iš anksto, nei objektyviu ir skaidriu būdu. Gairės dėl subsidijų DVB-T buvo priimtos 2004 m. lapkričio 19 d. (įsigaliojo atgaline data nuo 2004 m. gegužės 3 d.), o licencijos buvo išduotos 2004 m. gegužės 14 d. nutarimu (LfM nutarimas dėl DVB-T paskyrimo). Todėl šioje byloje finansavimo parametrai nebuvo nustatyti iš anksto. Be to, nutarime dėl paskyrimo nėra aiškiai pasakyta, kaip bus apskaičiuojamas finansavimas tiems transliuotojams, kurie iki šiol savo programas transliavo analogine platforma. Ši informacija buvo pateikta tik pranešime. Todėl parametrai nebuvo nustatyti skaidriu būdu. Komisijos nuomone, apskaičiavimas taip pat negali būti laikomas objektyviu, nes apibrėžiant finansinę paramą individualiems privatiems transliuotojams nebuvo atsižvelgta nei į papildomus programų kanalus jau analogine platforma transliavusiems transliuotojams, nei į papildomas pajamas iš reklamos, kurių tikimasi transliuojant antžemine platforma (dar žr. 123 konstatuojamąją dalį). Todėl, Komisijos nuomone, antrasis *Altmark* kriterijus nėra įvykdytas.

(98) Kalbant apie trečiąjį *Altmark* kriterijų, pagal kurį mokama kompensacija negali viršyti grynųjų viešosios paslaugos teikimo sąnaudų ir pagrįsto pelno, Vokietija laikosi nuomonės, kad šį kriterijų galima taikyti tik tokiais atvejais, kuriais faktiškai galima apskaičiuoti sąnaudas, pajamas ir pagrįstą pelną. Tokiose bylose kaip ši, kai finansavimas skiriamas veiklos pradžiai siekiant sumažinti rinkos dalyvių riziką, sprendimas, ar ginčijama priemonė laikytina valstybės pagalba, turi būti priimamas remiantis kitais kriterijais. Aptariama priemonė yra apribota iki minimumo ir sudaro technologiškai neutralios strategijos dalį.

(99) Komisijos nuomone, *Altmark* sprendime nustatytos sąlygos negali būti pakeistos kitais kriterijais, kaip teigia Vokietija. Kaip jau paaiškinta 97 konstatuojamojoje dalyje, planuojama valstybės parama, atsižvelgiant į atitinkamo transliuotojo pajamas, nėra pagrįsta objektyviai nustatytais kriterijais; be to, finansavimas neatitinka faktinių papildomų privačių transliuotojų išlaidų (žr. 73 ir 74 konstatuojamąsias dalis).

(100) Dėl ketvirtojo *Altmark* kriterijaus Komisija konstatuoja, kad nesant aiškiai apibrėžtos viešosios paslaugos negalima nustatyti, ar kompensacijos išmokos už teikiamą viešąją paslaugą dydis atitinka vidutinės, gerai tvarkomos įmonės sąnaudas. Vokietija šiuo klausimu nepateikė jokių pastabų. Subsidija dengia dalį transliavimo mokesčių, kuriuos nustato *T-Systems*, tinklo privatiems transliuotojams operatorius. Kadangi tinklo licencijos buvo išduotos be konkurso pagal vadinamąją paraiškos procedūrą, konstatuotina, kad šių transliavimo mokesčių dydis nebuvo nustatytas skelbiant viešą konkursą.

(101) Dėl šių priežasčių, Komisijos nuomone, šioje byloje nėra įvykdytas nė vienas iš keturių *Altmark* kriterijų.

1.3. ATRANKA IR KONKURENCIJOS IŠKRAIPYMAS

(102) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį priemonė yra laikoma valstybės pagalba, jei ji yra atrankinė ir iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti. Sprendime pradėti procedūrą Komisija iš pradžių laikėsi nuomonės, kad šios priemonės atveju kalbama apie sektorinę pagalbą, nes ji suteikia pranašumo DVB-T platformai, palyginti su kitais transliavimo būdais. Be to, Komisija manė, kad valstybės skiriamos skirtingos paramos sumos galėtų iškraipyti transliuotojų, kurie ŠRV dalyvauja DVB-T, konkurenciją. Atitinkamoje transliavimo ir tinklo licencijų išdavimo procedūroje nebuvo atkreiptas pakankamas dėmesys į tai, kad būtų panaikintas priemonės atrankinis pobūdis ir užkirstas kelias galimiems priemonės sukeltiems konkurencijos iškraipymams.

Transliavimo ir tinklo licencijų išdavimas

(103) Vokietija laikosi nuomonės, kad priemonė neiškraipo konkurencijos, nes atitinkamos transliavimo ir tinklo licencijos buvo išduotos taikant atviras ir skaidrias procedūras, kurios atitinka specialių Vokietijos teisės aktų reikalavimus. Iš esmės kiekvienas transliuotojas ar tinklo operatorius galėjo gauti naudos iš paramos, todėl priemonė negali būti laikoma atrankine.

(104) Dėl transliavimo licencijų išdavimo Vokietija argumentuoja, kad iki šiol analogine transliavimo platforma transliavusiems transliuotojams pirmenybė buvo suteikta todėl, kad buvo kompensuojamos jų grąžintos analoginio transliavimo licencijos, todėl ši priemonė pereinant prie skaitmeninio transliavimo buvo būtina.

(105) LfM iš tiesų organizavo atvirą licencijų išdavimo procedūrą (plg. 24–28 konstatuojamąsias dalis) dėl visų DVB-T programų kanalų, numatytų privatiems transliuotojams. Atrankos kriterijuose buvo nurodoma programų ir transliuotojų įvairovė ir buvo numatyta atsižvelgti pirmiausia į tuos transliuotojus, kurie iki šiol savo programas transliavo analoginiu antžeminiu tinklu. Pagal šią pirmenybės teikimo nuostatą abiem didžiosioms transliuotojų grupėms RTL ir *ProSiebenSat.1* už tam tikrą programų skaičių buvo skirta po visą tankintuvą. Po viešo skelbimo buvo pateikta iš viso 21 licencijų paraiška, iš kurių galiausiai atsižvelgta į šešias.

(106) Komisija neketina kelti klausimo dėl licencijų išdavimo procedūros atitikties teisės aktams. Tačiau Komisija abejoja, ar pagal valstybės pagalbos taisykles taip pat nebekyla klausimo dėl aptariamos priemonės atrankinio pobūdžio. Pirma, abejotina, kad taikant procedūrą buvo galima atrinkti tik nedidelį transliuotojų skaičių. Atrankos procedūroje pirmiausia buvo atsižvelgiama į transliuotojus, kurie iki šiol savo programas transliavo analoginiu tinklu ([72]). Be to, taikant priemonę skiriamas finansavimas buvo numatytas tik transliuotojams su DVB-T licencija. Antra, licencijos buvo išduodamos tik televizijos programų transliavimui per DVB-T.

(107) Už tinklo licencijų skyrimo procedūrą buvo atsakinga RegTP (plg. 29 ir 30 konstatuojamąsias dalis). Kadangi dėl kiekvienos iš penkių Šiaurės Reine-Vestfalijoje nustatytų aprūpinimo teritorijų buvo pateikta tik po vieną paraišką (*T-Systems* pateikė paraiškas dėl aprūpinimo teritorijų, susijusių su privačiais transliuotojais, o WDR dėl tų teritorijų, kurios buvo susijusios su ARD grupės nariais), licencijos buvo išduotos pagal vadinamąją paraiškos procedūrą be viešo konkurso.

(108) Panašiai kaip ir transliavimo licencijų išdavimo atveju, Komisija ir šiuo atveju laikosi nuomonės, kad tinklo licencijų skyrimo procedūra pagal valstybės pagalbos taisykles nėra tinkama panaikinti priemonės atrankinį pobūdį. Procedūra buvo specialiai skirta DVB-T tinklo Šiaurės Reine-Vestfalijoje eksploatacijai. Be to, *T-Systems*, kaip tvirtą padėtį užimančiam antžeminio tinklo operatoriui, teikiant paraiškas tinklo licencijoms buvo susiklosčiusios ypač palankios sąlygos.

Sektorinė pagalba

(109) Sprendime pradėti procedūrą Komisija išreiškė nuomonę, kad ši priemonė laikytina sektorine pagalba televizijos transliavimui per DVB-T tik tokiu aspektu, kad subsidija yra numatyta tiems transliuotojams, kurie savo programas transliuoja skaitmeniniu antžeminiu tinklu, o ne, pavyzdžiui, transliavimui kitais perdavimo būdais.

(110) Vokietija pabrėžia, kad priemonė neiškraipo konkurencijos tarp transliavimo kabeliniu, palydoviniu ir antžeminiu tinklu. Šie transliavimo būdai tarpusavyje beveik nekonkuruoja. Antžeminis transliavimas greičiau papildo transliavimą kabeliniu ir palydoviniu tinklu, nes taip aprėpiami regionai, kuriuose nėra kabelinės televizijos, sudaroma galimybė transliuoti regionines ir vietos programas, be to, jį galima naudoti kaip pagrindą judriojo ryšio priėmimui tobulinti.

(111) Vokietija argumentuoja, kad kabelinei ir palydovinei televizijai užimant tokias dideles rinkos dalis, o antžeminei televizijai užimant tokią nedidelę rinkos dalį, parama DVB-T vargu ar gali daryti neigiamą poveikį kitų transliavimo būdų rinkos padėčiai. Vokietijos nuomone, viena vertus, antžeminis tinklas dėl savo nedidelės užimamos rinkos dalies negali transliuotojų paskatinti atsisakyti kitų transliavimo būdų. Antra vertus, priemonė taip pat nedarys neigiamo poveikio vartotojų pasirinkimo galimybėms, nes dėl techninių, teisinių ir finansinių veiksnių pakankamai sudėtinga pereiti prie kito transliavimo būdo. DVB-T nepakeis transliavimo kabeliniu ir palydoviniu tinklu, o greičiau sukurs „teigiamą konkurencinį spaudimą“ kitiems transliavimo būdams, paskatins infrastruktūros konkurenciją ir taip paspartins kitų platformų skaitmeninimą.

(112) Be to, Vokietija gina kabelinių tinklų operatorių pateiktus duomenis apie DVB-T įrengimo poveikį kabelinių tinklų vartotojų skaičiui. LfM disponuojami skaičiai, priešingai nei *ish NRW GmbH* pateikti duomenys, rodo, kad kabelinių tinklų operatoriai neteko mažiau vartotojų (81 000 namų ūkių, palyginti su 147 000 namų ūkių 2003–2006 m.). Vokietija ir toliau laikosi nuomonės, kad kabelinių tinklų vartotojų skaičiaus mažėjimas nebūtinai turėtų būti susijęs su DVB-T įvedimu. Ši priemonė jokiu būdu nėra skirta tikslingai daryti žalą kabelinių tinklų operatoriams. Vokietija atkreipia dėmesį į tai, kad devintajame dešimtmetyje plačiajuosčio kabelinio ryšio tinklai buvo sukurti padedant valstybei ir kabelinio tinklo operatoriai iki šiol gauna naudos iš administravimo taisyklių (pvz., kabelinių tinklų naudojimo mokestis pagal *Mietnebenkostenverordnung*). Vokietijos nuomone, rėmimo koncepcija iš esmės yra technologiškai neutrali: jei būtina, Vokietija yra pasiryžusi paremti ir kabelinių tinklų priėmimo skaitmeninimą. Pagrįsdama šį teigiamą požiūrį į kabelinius tinklus Vokietija teigia, kad LfM 2007 m. vasario 17 d. nutarimu pritarė *ish* analoginio kabelinio kanalo skaitmeninimui ([73]).

(113) Komisijos nuomone, aptariant bylos aplinkybes 110–112 konstatuojamosiose dalyse nekeliamas klausimas, ar čia kalbama apie sektorinę pagalbą, kuri atrankiniu būdu teikiama DVB-T tinklo transliuotojams ir kuria galbūt netiesiogiai palaikomas tinklo operatorius *T-Systems*. Planuojama priemone siekiama finansuoti konkrečią ekonominę veiklą, būtent transliavimo signalų perdavimą; o antžeminiam tinklui suteikiama atrankinė parama. Parama yra atrankinė ir paklausos atžvilgiu (privatūs transliuotojai, kurie transliuoja savo programas skaitmeniniu antžeminiu būdu), ir pasiūlos atžvilgiu (t. y. skaitmeninio antžeminio tinklo operatorius *T-Systems*).

(114) Komisija laikosi nuomonės, kad skirtingi transliavimo signalų perdavimo būdai (t. y. kabeliniai, palydoviniai, antžeminiai tinklai ir vis labiau stiprėjanti IPTV) tiesiogiai konkuruoja tarpusavyje. Nepaisant galimų įvairių transliavimo platformų stipriųjų ir silpnųjų pusių, jos iš esmės yra skirtos tam pačiam tikslui, būtent perduoti transliavimo programas, todėl jos ir didmeninės prekybos

([72]) Nustatant priemonės atrankinį pobūdį nėra svarbu, ar pirmenybė buvo teikiama pagrįstai.

([73]) Komisija negavo informacijos, kuri patvirtintų, kad šiuo atveju buvo skirtas finansavimas iš valstybinių išteklių.

(iš privačių transliuotojų perspektyvos), ir mažmeninės prekybos lygmenimis (iš žiūrovų perspektyvos) gali pakeisti viena kitą. Vokietijoje visose trijose platformose (kabeliniai, palydoviniai ir antžeminiai tinklai) yra daug nekoduotų televizijos programų, todėl galima daryti išvadą, kad yra tam tikrų šių platformų transliuojamų programų panašumų. Dabartinė iš viso 24 skaitmeniniu antžeminiu tinklu transliuojamų televizijos programų pasiūla yra palyginama su analoginio kabelinio tinklo, kuris Šiaurės Reine-Vestfalijoje vis dar yra populiariausias transliavimo būdas, net jei skaitmeninis kabelinis tinklas įgyja vis daugiau svarbos, pasiūla.

(115) Santykinai nedidelė antžeminės televizijos užimama rinkos dalis, palyginti su kabelinių ir palydovinių tinklų užimama rinkos dalimi apskritai Vokietijoje ir konkrečiai Šiaurės Reine-Vestfalijoje, dar nereiškia, kad įvairios transliavimo platformos nekonkuruoja tarpusavyje. Iš kabelinių tinklų operatorių pateiktų skaičių aiškėja, kad įrengus DVB-T Šiaurės Reine-Vestfalijoje kabelinių tinklų vartotojų skaičius sumažėjo. Kabelinių tinklų operatoriai savo pastabose sykiu atkreipia dėmesį į tai, kad nutraukus analoginės antžeminės televizijos transliavimą kabelinių tinklų vartotojų skaičius šiek tiek padidėjo, o tai patvirtina teiginį, kad galutinių vartotojų požiūriu abu šie transliavimo būdai gali pakeisti vienas kitą. Kai Vokietija teigia, kad priemonė sukurs „teigiamą konkurencinį spaudimą“ kitiems transliavimo būdams ir paskatins „infrastruktūros konkurenciją“, ji netiesiogiai pripažįsta kabelinių, palydovinių ir antžeminių tinklų konkurenciją. Faktas, kad kabelinis tinklas anksčiau buvo remiamas valstybės ir kabelinių tinklų operatoriai dėl tam tikrų administracinių nuostatų gauna tam tikros naudos, nesumažina ginčijamos priemonės atrankinio pobūdžio ir su ja susijusio konkurencijos iškraipymo.

(116) Ginčijamos priemonės sukeliamas konkurencijos iškraipymas taip pat galėtų daryti poveikį kitoms rinkoms, ne tik televizijos transliavimo rinkai. Transliuotojų požiūriu, aptariama sektorinė pagalba padeda pasiekti daugiau vartotojų ir pritraukti reklamos užsakovų. Reklamos užsakovai būtų pritraukiami iš kitų žiniasklaidos priemonių, todėl DVB-T parama galėtų padaryti neigiamą poveikį daugeliui įmonių kituose žiniasklaidos sektoriuose.

(117) Kalbant apie tinklų operatorius, DVB-T tinklo finansavimas gali paveikti ir naujas rinkas. DVB-T gali būti siūlomos *Pay-TV* paslaugos, kaip rodo nesena kitų valstybių narių, pavyzdžiui, Italijos, Prancūzijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės, patirtis.

DVB-T platformos transliuotojų konkurencijos iškraipymas

(118) Sprendime pradėti procedūrą Komisija konstatuoja, kad priemonė gali iškraipyti įvairių transliuotojų, kurie savo programas transliuoja DVB-T platforma, konkurenciją, nes subsidijuojama transliavimo mokesčio dalis nėra vienoda visiems privatiems transliuotojams.

(119) Vokietija pabrėžia, kad priemonė neiškraipo privačių transliuotojų konkurencijos, nes subsidijos dydis visada apskaičiuojamas taikant tuos pačius principus. Skirtinga paramos suma skiriama todėl, kad transliuotojai užima skirtingą padėtį ir patiria skirtingų išlaidų dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo.

(120) Kaip paaiškinta 34–40 konstatuojamosiose dalyse, transliuotojams, kurie savo programas prieš tai transliavo analogine platforma (*RTL Group* ir *ProSiebenSat.1*, kurie atitinkamai turi po keturis skaitmeninius programų kanalus), skiriama subsidija apskaičiuojama kitaip nei transliuotojams, kurie tik per DVB-T pradėjo transliuoti programas antžeminiu tinklu ir kuriems yra skirta atitinkamai po vieną programų kanalą.

(121) Pastariesiems per pirmuosius penkerius metus vidutiniškai dengiama 30 % transliavimo mokesčio už programų kanalą, o parama nuo 40 % dengiamo transliavimo mokesčio pirmaisiais veiklos metais kasmet sumažėja 5 % iki 20 % penktaisiais metais. Ši taisyklė taikoma tuo pačiu būdu visiems keturiems privatiems transliuotojams.

(122) *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1* skirta subsidija apskaičiuojama remiantis skirtumu tarp jų bendrų išlaidų už analoginį ir skaitmeninį antžeminį transliavimą Šiaurės Reine-Vestfalijoje bei Šiaurės Vokietijos federacinėse žemėse (žr. 3 lentelę ir 35, 39 ir 40 konstatuojamąsias dalis). Vokietijos duomenimis, *RTL Group* koncernas nelaikomas atitinkančiu paramos teikimo reikalavimus, nes kitose Šiaurės Vokietijos federacinėse žemėse jo sutaupytais transliavimo mokesčiais už skaitmeninį transliavimą būtų galima padengti bendrų išlaidų Šiaurės Reine-Vestfalijoje padidėjimą. Be to, RTL neprašė paramos.

(123) Komisijos nuomone, subsidijos apskaičiavimo metodas nėra laikytinas objektyviu, nes nėra atskirai atsižvelgiama į transliuotojų išlaidas už transliavimą per DVB-T ir į jų pajamas. Tačiau ir tų transliuotojų, kurie savo programas iki šiol transliavo analogine platforma, atveju aptariamas apskaičiavimo būdas negali, kaip jau paaiškinta 74 konstatuojamojoje dalyje, būti vertinamas kaip objektyvus metodas apskaičiuoti galimas papildomas skaitmeninio transliavimo išlaidas, nes neatsižvelgiama į tai, kad padidėjo programų kanalų skaičius, dėl kurio patirta

papildomų išlaidų. Be to, apskaičiavimas, pateiktas 3 lentelėje, yra sutartinis, nes *RTL Group* ir *ProSiebenSat.1* turėjo skirtingą programų kanalų skaičių Šiaurės Reine-Vestfalijoje ir Šiaurės Vokietijoje, todėl dėl skirtingos transliavimo aprėpties šių transliuotojų patirtos išlaidos yra skirtingos. Vokietijos pateikti skaičiai rodo, kad šiuo atveju transliavimo mokesčiai už vieną programos kanalą skaitmeninėje platformoje yra mažesni už transliavimo mokesčius analoginėje platformoje (žr. 4 lentelę). Vokietijos nuomone, atliekant transliavimo licencijų išdavimo procedūrą ir pirmenybę teikiant analoginių platformų dalyviams, kaip kompensacija už *ProSiebenSat.1* ir RTL grąžintas analoginio transliavimo licencijas dar nepasibaigus jų galiojimui, šiems transliuotojams buvo galima skirti po visą skaitmeninį tankintuvą. Be to, parama jiems suteikia galimybę su daugiau ar mažiau vienodomis bendromis sąnaudomis, kaip ir transliuojant programas analoginiu būdu, transliuoti daugiau programų Šiaurės Reine-Vestfalijoje. Vokietija iki šiol nepaaiškino, kodėl paramos dengiama išlaidų dalis *ProSiebenSat.1* atveju yra kitokia nei tų transliuotojų, kurie nedalyvavo analoginėje platformoje, atveju.

(124) Dėl šių priežasčių Komisija laikosi nuomonės, kad išduodant transliavimo licencijas atsirandantis pranašumas tiems transliuotojams, kurie savo programas iki šiol transliavo analogine platforma, ir objektyviai nepagrįstas subsidijos apskaičiavimas gali iškraipyti konkurenciją tarp tų transliuotojų ir kitų transliuotojų, kurie tik per DVB-T pradėjo transliuoti programas antžeminiu tinklu.

1.4. POVEIKIS PREKYBAI

(125) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybės kišimasis laikytinas valstybės pagalba, tik jei jis daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad priemonė galėtų daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, nes transliuotojai veikia tarptautiniu lygiu ir tinklų operatoriai konkuruoja su tarptautiniais kabelinių tinklų operatoriais ir žiniasklaidos koncernais bei palydovinių tinklų operatoriais.

(126) Vokietija laikosi nuomonės, kad priemonė nedaro įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai. Pagalba yra tokia maža, kad jos poveikis prekybai būtų vos juntamas. Be to, vien fakto, kad atitinkamos įmonės veikia tarptautiniu lygiu, nepakanka padaryti išvadai, kad tikėtina valstybių narių tarpusavio prekybai daroma įtaka. Vokietija daro išvadą, kad kalbant apie privačius transliuotojus prekybai nedaroma jokios įtakos.

(127) Pagal atitinkamą Bendrijos teismų praktiką „valstybės arba iš valstybinių išteklių teikiama finansinė pagalba daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai tuomet, kai ji sustiprina įmonės padėtį palyginti su konkuruojančiomis įmonėmis valstybių narių tarpusavio prekyboje ([74])." Be to, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką sąlyginai mažas pagalbos dydis neleidžia atmesti prielaidos, kad bus daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai ([75]), ypač jei tame sektoriuje, kuriame veikia pagalbą gaunanti įmonė, yra didelė konkurencija ([76]).

(128) Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad planuojama priemonė galėtų daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Kaip jau minėta, ši priemonė tiesiogiai palaiko privačius transliuotojus ir taip pat galėtų būti siejama su netiesiogine nauda tinklo operatoriui *T-Systems*. Ir privatūs transliuotojai, ir tinklo operatorius tarptautiniu lygiu konkuruoja su kitomis įmonėmis. Visi su aptariama priemone susiję transliuotojai veikia televizijos reklamos ir filmų teisių rinkose ir ten konkuruoja su kitais transliuotojais bei telekomunikacijų bendrovėmis ([77]). Tinklo operatoriai, pavyzdžiui, *T-Systems*, *Deutsche Telekom* pavaldžioji įmonė, konkuruoja su tokiais kabelinio tinklo operatoriais ir žiniasklaidos koncernais kaip, pavyzdžiui, UPC *(Liberty Media)*, su palydovinio tinklo operatoriais, pavyzdžiui, *SES Astra*, NSAB ir *Eutelsat* bei kitomis įmonėmis, teikiančiomis infrastruktūros paslaugas transliuotojams. Dėl galutinio vartotojo konkuruoja įvairios valstybės narės, antžeminio tinklo, plačiajuosčio kabelinio ryšio tinklo ir palydovinio tinklo operatoriai.

(129) Komisijos nuomone, iš viso apie 6,8 mln. EUR sudaranti pagalba negali būti vertinama kaip „santykinai maža". Be to, kaip aiškėja iš atitinkamos Europos Bendrijų Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktikos, net nedidelė pagalbos suma, ypač tose srityse, kuriose yra didelė konkurencija, gali daryti įtaką prekybai.

1.5. IŠVADA DĖL PRIEMONĖS PRILYGINIMO VALSTYBĖS PAGALBAI

(130) Dėl šių priežasčių Komisija daro išvadą, kad LfM planuojamos subsidijos yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Tiesioginiai naudos gavėjai yra privatūs transliuotojai, kurie gauna finansinę paramą. Be to, *T-Systems*, privačių transliuotojų naudojamų skaitmeninių tankintuvų operatorius, netiesiogiai taip pat galėtų gauti naudos iš priemonės.

([74]) Sprendimas byloje T-55/99, *Confederación Española de transporte de mercancías (CETM) prieš Komisiją*, Rink. 2000, p. II-3207.

([75]) Sprendimas byloje C-172/03, *Heiser/Finanzamt Innsbruck*, Rink. 2005, p. I-1627.

([76]) Sprendimas byloje T-214/95, *Vlaams Gewest prieš Komisiją*, Rink. 1998, p. II-717.

([77]) Pavyzdžiui, *ProSiebenSat.1* 2007 m. birželio mėn. įsigijo *SBS Broadcasting Group*. Naujasis koncernas veiks daugiau kaip dešimtyje Europos valstybių.

2. *PAGALBOS SUDERINAMUMAS*

2.1. BENDROSIOS PASTABOS

(131) Komisija aktyviai remia transliavimo skaitmeninimą. Perėjimo prie skaitmeninio transliavimo privalumai buvo išsamiai aprašyti veiksmų plane „El. Europa 2005 m.: informacinė visuomenė visiems“ ir abiejuose komunikatuose, susijusiuose su perėjimu prie skaitmeninio transliavimo ([78]). Perėjimas prie skaitmeninio transliavimo teikia daug privalumų, nes veiksmingiau panaudojami dažniai ir pagerėja transliavimo galimybės. Todėl bus teikiamos naujos ir geresnės paslaugos, o vartotojai turės didesnį pasirinkimą. Komunikate „i2010 – Europos informacinė visuomenė augimui ir užimtumui skatinti“ Komisija pabrėžė, kad iki 2012 m. planuojamas analoginės antžeminės televizijos transliavimo nutraukimas palengvins naudojimąsi dažnių spektru.

(132) Komisija pripažįsta, kad perėjimas prie skaitmeninio transliavimo tam tikromis aplinkybėmis gali užsitęsti, jei šis procesas priklausys tik nuo rinkos jėgų. Todėl ji iš principo neprieštarauja valstybės kišimuisi šioje srityje. Valdžios institucijos turi įvairių galimybių palengvinti ir skatinti perėjimą prie skaitmeninio transliavimo, pavyzdžiui, koordinavimo mechanizmus, informacines kampanijas, reguliavimo priemones arba finansinę paramą. Tačiau jei valstybė kišasi teikdama valstybės pagalbą, ji turi laikytis atitinkamų EB sutarties nuostatų.

(133) Laikydamosi bendros Komisijos strategijos teikti mažiau valstybės pagalbos, bet ją teikti tikslingiau, valstybės narės gali iš esmės teikti valstybės pagalbą siekdamos panaikinti konkretų rinkos nepakankamumą arba užtikrinti socialinę arba regioninę sanglaudą. Tačiau tokiais atvejais kaskart reikia įrodyti, kad planuojama pagalba yra tinkama priemonė spręsti problemą, kad ji yra apribota iki būtino minimumo ir neleistinai neiškraipo konkurencijos. Komunikate dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo taip pat numatoma, kad tam tikrose skaitmeninimo srityse valstybės kišimasis yra pateisinamas dviem atvejais: pirma, jei kyla pavojus viešiesiems interesams, ir antra, jei yra rinkos nepakankamumas, t. y. jei vien rinkos jėgų nepakanka pasiekti visuomenės labui nustatytų tikslų. Bet kuriuo atveju, remiantis komunikatu, valstybės kišimasis turi būti pagrįstas išsamiu rinkos tyrimu.

(134) Komunikate dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo nurodoma, kad šis perėjimas yra didelė užduotis visam sektoriui, kurią įvykdyti turi rinkos jėgos. Iš esmės kiekvienas tinklas turėtų konkuruoti savo jėgomis. Siekiant laikytis šio principo bet koks valstybės įsikišimas turėtų būti kiek įmanoma technologiškai neutralesnis. Išimtys, kaip jau paaiškinta, galimos tik tokiu atveju, jei planuojama valstybės taikoma priemonė skirta panaikinti konkretų rinkos nepakankamumą arba sutrikimą ir jei atitinkama pagalba yra tinkama, būtina ir proporcinga priemonė šioms problemoms spręsti.

([78]) Žr. 9 išnašą.

(135) Visuotinai pripažįstama, kad tam tikros rinkos nepakankamumo rūšys gali apsunkinti perėjimą prie skaitmeninio transliavimo. Be to, kyla pavojus, kad socialiai remtinos gyventojų grupės negalės naudotis skaitmeninės televizijos teikiamais privalumais (socialinės sanglaudos problema). Kaip teigiama Komisijos sprendime dėl DVB-T įrengimo Berlyne ir Brandenburge, rinkos nepakankamumas galėtų atsirasti, pavyzdžiui, tada, kai rinkos dalyviai nėra pasirengę susitarti dėl bendro perėjimo prie skaitmeninės televizijos tvarkaraščio, nes jie laukia, kol pirmąjį žingsnį žengs kiti (koordinavimo problema), arba kai rinkos dalyviai neatsižvelgia į teigiamą perėjimo prie skaitmeninės televizijos poveikį visuomenei, nes neturi tam tinkamos paskatos (teigiamų išorės veiksnių).

(136) Atsižvelgdamos į socialinę sanglaudą, valstybės narės norės užtikrinti, kad nutraukus analoginės televizijos transliavimą visi gyventojai turės prieigą prie skaitmeninės televizijos. Kadangi pereinant prie skaitmeninio transliavimo patiriama tam tikrų išlaidų ir turi pasikeisti įpročiai, valstybės narės tam tikromis aplinkybėmis ypač norėtų padėti tam tikroms visuomenės grupėms, pvz., vyresniems žmonėms, mažiau pajamų gaunantiems namų ūkiams arba žmonėms atokiuose regionuose.

(137) Per praėjusius trejus metus Komisija ištyrė kelias įvairių valstybių narių teikiamas pagalbos priemones perėjimui prie skaitmeninio transliavimo skatinti ([79]). Keliuose sprendimuose dėl pagalbos, kurie buvo pagrįsti komunikatais dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo, Komisija pareiškė nuomonę dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo šiame sektoriuje ir pateikė praktines gaires ir valstybės atstovams, ir privačioms suinteresuotosioms šalims. Valstybės narės iš valstybės išteklių finansuodamos perėjimą prie skaitmeninio transliavimo, gali taikyti įvairias priemones, jei dėl jų neatsiras nereikalingų technologijų arba įmonių iškraipymų ir tos priemonės bus apribotos iki būtino minimumo, pavyzdžiui ([80]):

a) bandomuosius projektus ir tyrimų veiklą išbandyti, pavyzdžiui, skaitmeninio perdavimo technologijas ir interaktyvų taikymą;

([79]) Taip pat žr.: N 622/03 Skaitmeninimo fondas – Austrija, 2005 m. kovo 16 d. (OL C 228, 2005 9 17, p. 12); C 25/04 Skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) įrengimas Berlyne ir Brandenburge – Vokietija, 2005 m. lapkričio 9 d. (OL L 200, 2006 7 22, p. 14). NN 64/05 Skaitmeninės pakaitinės licencijos – Jungtinė Karalystė, 2006 m. sausio 25 d. (OL C 218, 2006 9 9, p. 10); N 111/06 *Aide TNT pour les régions sans simulcast* – Prancūzija, 2006 m. spalio 12 d. (OL C 293, 2006 12 2, p. 6); N 546/06 *Fonds d'aide à des particuliers dans la perspective de la fin de la radiodiffusion analogique* – Prancūzija, 2006 m. gruodžio 6 d. (OL C 23, 2006 2 1, p. 1); C 24/04 Skaitmeninės antžeminės televizijos įrengimas Švedijoje, 2006 m. gruodžio 20 d. (OL L 112, 2007 4 30, p. 77); C 52/05 Subsidijos skaitmeniniams dekoderiams įsigyti – Italija, 2007 m. sausio 24 d. (OL L 147, 2007 6 8, p. 1); N 270/06 *Contributi ai decoder digitali* – Italija, 2007 m. sausio 24 d. (OL C 80, 2007 4 13, p. 3); N 107/07 *Subsidies to IdTV* – Italija, 2007 m. vasario 28 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje); N 103/07 *Support for the acquisition of digital decoders and for the adaptation of antennas in Soria* – Ispanija, 2007 m. rugsėjo 25 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

([80]) Punktai a–d susiję su priemonėmis, taikytomis byloje N 622/03 Skaitmeninimo fondai – Austrija, o punktai e–h išaiškinti galutiniame sprendime byloje C 25/04 DVB-T Berlyne ir Brandenburge.

b) paramą vartotojams įsigyti imtuvus (TV priedėlius) bet kuriai platformai, kad mažesnes pajamas gaunantys namų ūkiai turėtų prieigą prie televizijos ir būtų pasiekta kritinė paslaugų gavėjų masė, ypač tose srityse, kuriose antžeminis transliavimas dėl dažnių trūkumo be lygiagretaus veikimo (*simulcast*) tiesiogiai perjungiamas į skaitmeninį antžeminį transliavimą;

c) subsidijas įmonėms, skirtas plėtoti naujas skaitmenines paslaugas, pavyzdžiui, elektroninių programų vadovus ir mobiliosios sistemos taikymą;

d) subsidijas transliuotojams kaip kompensaciją už papildomas perdavimo sąnaudas vykstant lygiagrečiam analoginės ir skaitmeninės televizijos perdavimui (*simulcast* etapas);

e) subsidijas vartotojams pirkti skaitmeninius dekoderius. Tokios subsidijos turėtų būti technologiškai neutralios. Suteikdamos subsidiją, valdžios institucijos gali paraginti naudoti atvirus standartus siekiant interaktyvumo. Atviri standartai suteikia paslaugos gavėjui galimybę naudotis skirtingų transliuotojų interaktyviomis paslaugomis;

f) paramą perdavimo tinklo įrengimui srityse, kuriose kitu atveju televizijos aprėptis būtų nepakankama;

g) finansines priemones visuomeniniams transliuotojams, kad jie galėtų transliuoti visomis perdavimo platformomis ir taip apimtų visus gyventojus. Šiomis aplinkybėmis valstybės narės turi aiškiai nustatyti įpareigojimus bet kuriems transliuotojams dėl tam tikrų perdavimo platformų naudojimo;

h) finansinę paramą kaip tinkamą kompensaciją transliuotojams, kurie privalo atsisakyti analoginio dažnių naudojimo anksčiau, nei nustos galioti licencijos. Turėtų būti kompensuojamos transliuotojų faktinės perėjimo išlaidos, įskaitant išlaidas, siekiant pritaikyti įrangą perėjimui prie skaitmeninio transliavimo ir, esant reikalui, transliuoti kitu kanalu arba tankintuvu.

2.2. TEISINĖS PLANUOJAMOS PRIEMONĖS SUDERINAMUMO VERTINIMO PRIEŽASTYS

(138) Vokietija nurodė, kad priemonė dera su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c, b ir d punktus bei 86 straipsnio 2 dalį. Toliau Komisija vertina priemonės suderinamumą pagal šias nuostatas, atsižvelgdama į pirmiau pateiktas bendrąsias pastabas ([81]).

([81]) Kadangi dėl šios priemonės tinklo operatoriui *T-Systems* galima netiesioginė nauda yra glaudžiai susijusi su privatiems transliuotojams skiriamais ištekliais, Komisija tikrina visos pagalbos priemonės suderinamumą.

2.3. EB SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 3 DALIES C PUNKTAS

(139) Sprendime pradėti procedūrą Komisija abejoja, ar priemonė yra suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Šios nuomonės Komisija laikosi ir įvertinusi suinteresuotųjų šalių pastabas bei Vokietijos paaiškinimus.

(140) EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte kalbama apie „pagalbą, skirtą tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“.

(141) Kad pagalbą būtų galima laikyti suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, ja turi būti, įrodžius jos būtinumą ir tinkamumą, siekiama bendrojo intereso tikslo. Tiriant priemonę reikia ypač atkreipti dėmesį į šiuos aspektus:

1. Ar pagalbos priemonės tikslas aiškiai apibrėžtas ir neprieštarauja bendrajam interesui?

2. Ar pagalbos priemonė yra tokia, kad ja galima pasiekti bendrąjį interesą atitinkantį tikslą (pvz., ištaisyti rinkos nepakankamumą arba siekti kito tikslo)? Ypač svarbu:

   a) Ar pagalbos priemonė yra tinkama?

   b) Ar ji turi skatinamąjį poveikį, t. y. ar ji keičia įmonių elgesį?

   c) Ar pagalba yra proporcinga, t. y. ar tą patį elgesio pokytį būtų galima pasiekti teikiant mažesnę pagalbą?

3. Ar konkurencijos ir prekybos iškraipymai yra tokie nedideli, kad bendras pagalbos poveikis yra teigiamas?

(142) Vokietijos nuomone, planuojama priemonė atitinka EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto reikalavimus. Remdamasi komunikatu dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo Vokietija teigia, kad parama skaitmeninei antžeminei platformai atitinka bendrąjį interesą ir svariai prisideda įgyvendinant įvairius bendrojo intereso tikslus. Ši priemonė yra svarbi siekiant išlaikyti antžeminius tinklus ir galėtų padėti ištaisyti rinkos nepakankamumą konkrečiose srityse. Be to, atsižvelgiant į šios priemonės tikslus, ji yra ir tinkama, ir proporcinga.

2.3.1. ***Bendrojo intereso tikslas***

(143) Kaip minėta anksčiau bendrosiose pastabose, Komisija pritaria, kad perėjimas nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo gali būti vertinamas kaip bendrojo intereso tikslas. Tačiau jo negalima laikyti, kaip pabrėžiama komunikate dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo ir kituose atitinkamuose Komisijos dokumentuose, universaliu pagrindimu, kodėl turėtų būti remiamas tik antžeminio tinklo skaitmeninimas. Priešingai, išeities pozicija turi būti tokia, kad perėjimas vyktų remiantis rinkos dėsniais ir kiekvienas tinklas galėtų konkuruoti savo jėgomis. Siekiant laikytis šio principo bet koks valstybės įsikišimas turėtų būti kiek įmanoma technologiškai neutralesnis. Šiuo atveju nėra įvykdytas technologiško neutralumo kriterijus.

(144) Savo pastabose Vokietija abejoja technologiško neutralumo principo tinkamumu vertinant pagalbą pagal valstybės pagalbos taisykles ir teigia, kad praktiškai neįmanoma pasiekti individualios pagalbos priemonės technologiško neutralumo. Apskritai Vokietijos pagalbos politika yra technologiškai neutrali ir Vokietija, jei reikėtų, remtų ir kitas perdavimo platformas. Tačiau ji mano, kad palydoviniams tinklams nereikia jokios paramos jiems pereinant prie skaitmeninio transliavimo, o kabelinių tinklų skaitmeninimas dar nepažengė taip toli, kad jam būtų numatomos konkrečios finansavimo priemonės. Komisija šiuo metu neturi konkrečios informacijos iš Vokietijos, kurioje būtų nurodoma, kad kitoms perdavimo platformoms taip pat planuojamas finansavimas iš valstybės išteklių.

(145) Komisijos nuomone, šie bendro pobūdžio argumentai, nukreipti prieš technologiško neutralumo principo taikymą, nėra pagrįsti. Finansinė parama, skirta pereiti prie skaitmeninio transliavimo, nėra tas pats, kas priemonės, skirtos finansuoti tik skaitmeninius antžeminius tinklus. Subsidijos, kurios tikslingai skiriamos vienai iš konkuruojančių transliavimo technologijų, gali labai iškraipyti šių technologijų konkurenciją.

(146) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir atitinkamą teismų praktiką toks konkurencijos iškraipymas yra pateisinamas, tik jei jis yra skirtas panaikinti konkretų rinkos nepakankamumą ar sutrikimą ir jei atitinkama pagalba yra tinkama, būtina ir proporcinga priemonė atitinkamiems tikslams pasiekti. Pagal valstybės pagalbos taisykles šitaip turi būti atskirai įvertinama kiekviena konkreti priemonė.

(147) Vokietija teigia, kad ji siekia ne tik bendro tikslo remti perėjimą prie skaitmeninio transliavimo: finansinė parama DVB-T įrengimui taip pat padės išlaikyti antžeminius tinklus kaip perdavimo technologiją. Taip būtų padidinta transliuotojų konkurencija, be to, transliavimo infrastruktūroje būtų prisidėta prie įvairių viešojo intereso tikslų.

(148) Vokietija ypač atkreipia dėmesį į tai, kad antžeminių tinklų skaitmeninimas prisideda prie žiniasklaidos įvairovės, nes privatiems transliuotojams suteikiama galimybė ŠRV programas transliuoti 12 kanalų, o ne tik trimis kanalais, kaip buvo iki šiol transliuojant analoginiu režimu. Antžeminė platforma geriau nei kabelinė ar palydovinė platformos pritaikyta transliuoti regionines ir vietos programas. Be to, priemonė užtikrina, kad bus patenkintos visų gyventojų pagrindinės transliavimo reikmės. Vokietija taip pat teigia, kad dėl transliavimo aprėpiamų Šiaurės Reino-Vestfalijos teritorijų topologijos transliuoti į kaimo ir atokesnius regionus yra brangiau, todėl DVB-T įrengimas šioje federacinėje žemėje komerciniu požiūriu nėra toks patrauklus kaip, pavyzdžiui, Berlyno ir Brandenburgo regione. Ši priemonė yra pirmas žingsnis, kuris turės skatinamojo poveikio ir paruoš dirvą šiuose regionuose vėliau įrengti DVB-T.

(149) Be to, Vokietija pabrėžia ypatingą skaitmeninių antžeminių tinklų naujovių diegimo potencialą ir tvirtina, kad tik per DVB-T galima paskatinti skaitmeninio judriojo ryšio priėmimo galimybių plėtrą.

(150) Komisija pripažįsta bendrojo viešojo intereso tikslus, kuriuos minėjo Vokietija, tačiau, kaip toliau paaiškinta, laikosi nuomonės, kad ši finansinė parama nėra nei aiškiai skirta remti žiniasklaidos įvairovę, regioninių ar vietos programų turinį ir tenkinti pagrindines transliavimo reikmes, nei geriau aprėpti kaimo regionus ar skatinti naujoves, o priemonė nėra būtina, tinkama ar proporcinga nustatytiems tikslams pasiekti.

2.3.2. ***Pagalbos priemonė: būtinumas ir tinkamumas***

(151) Vokietija laikosi nuomonės, kad priemonė yra būtina siekti minėtų tikslų ir panaikinti rinkos nepakankamumą tam tikrose srityse. Komisija iš principo neturi teisės abejoti federacijos ir federacinių žemių sprendimu išlaikyti antžeminius tinklus ir skatinti jų skaitmeninimą. Be to, Komisija nėra įgaliota spręsti, ar kitos priemonės būtų tinkamesnės pasiekti tą patį tikslą.

(152) Pirmiausia Komisija nori paaiškinti, kad šis sprendimas priimtas dėl priemonės, apie kurią pranešė Vokietija, skirtos įrengti DVB-T Šiaurės Reine-Vestfalijoje, o ne dėl Vokietijos politinio principinio sprendimo išlaikyti antžeminius tinklus. Vykdydama šią procedūrą Komisija pagal atitinkamas valstybės pagalbos taisykles privalo įvertinti, ar privačių transliuotojų transliavimo sąnaudas kompensuoti skirta valstybės pagalba yra būtina ir proporcinga atsižvelgiant į Vokietijos minėtus bendrojo viešojo intereso tikslus, susijusius su šia priemone.

(153) Valstybės pagalbos tinkamumo tyrimas yra neatsiejama šio vertinimo dalis. Komisijos nuomone, turėtų būti ne tik pateikti šios priemonės būtinumo įrodymai, bet ir pagrįsta, kodėl valstybės pagalba, kaip konkreti valstybės įsikišimo forma, dabartiniu atveju yra tinkama priemonė pasiekti bendrojo intereso tikslą. Jei valstybės pagalba nėra tinkama priemonė rinkos nepakankamumui ar sanglaudos problemoms spręsti, ji gali iškraipyti konkurenciją ir prekybą, o to iškraipymo galima išvengti kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, reguliavimo priemonėmis.

(154) Toliau Komisija papunkčiui tikrina, ar aptariama priemonė gali būti laikoma būtina ir tinkama, kad būtų pasiekti Vokietijos nurodyti bendrojo viešojo intereso tikslai, ir ar ji yra pateisinama ir tinkama panaikinti galimą rinkos nepakankamumą tam tikrose srityse, kuris galėtų trukdyti siekti šių tikslų. Be to, ji tiria, ar minima priemonė problemoms spręsti yra proporcinga.

Skirtingų perdavimo platformų konkurencijos stiprinimas

(155) Dėl skirtingų perdavimo platformų konkurencijos stiprinimo Vokietija teigia, kad skaitmeniniam antžeminiam tinklui skiriama parama sukurs teigiamą konkurencinį spaudimą kitoms perdavimo platformoms ir paskatins kitų platformų tinklų operatorius pagerinti ir atnaujinti savo paslaugas, kad galiausiai būtų paspartintas ir kitų platformų skaitmeninimas. Šis argumentas prieštarauja Vokietijos teiginiui, kad ši priemonė neiškraipo konkurencijos. Be to, Vokietija iki šiol nepateikė jokių įtikinamų įrodymų, kad transliavimo perdavimui Šiaurės Reine-Vestfalijoje neigiamą įtaką daro struktūrinės konkurencijos problemos. Net neatsižvelgiant į antžeminį perdavimą, transliuojant kabeliniais tinklais arba palydovu yra didelis nekoduotų televizijos programų pasirinkimas ir jos yra visiems prieinamos. Papildoma konkurencija susidaro dėl plačiajuosčių ryšiu transliuojamos televizijos (pvz., per xDSL technologiją), kuri turėtų įsitvirtinti kaip dar viena transliavimo perdavimo platforma. Todėl, kaip išaiškinta kituose Komisijos sprendimuose dėl valstybės paramos priemonių skaitmeninei televizijai ([82]), toks pagalbos pagrindimas yra nepriimtinas.

Žiniasklaidos įvairovės skatinimas

(156) Kalbant apie žiniasklaidos ir programų įvairovę, skaitmeninės antžeminės platformos programų kanalai buvo paskirti taip, kad buvo teikiama pirmenybė rinkoje įsitvirtinusiems transliuotojams ir buvo įsileista tik labai mažai naujų rinkos dalyvių ([83]). Todėl priemonė nėra aiškiai skirta padidinti transliuotojų įvairovę. Kaip minėta sprendime pradėti procedūrą ([84]), DVB-T tinklas, net jei dėl skaitmeninimo bus padidinti jo perdavimo pajėgumai, transliuojamų programų skaičiumi nusileidžia kabeliniams ar palydoviniams tinklams. Net transliuodamos analoginiu būdu abi kitos perdavimo platformos siūlo daugiau programų už DVB-T, o dauguma, jei ne visos DVB-T transliuojamos programos, taip pat gali būti priimamos per kabelinį arba palydovinį tinklą.

Regioninių ir vietos programų skatinimas

(157) Ši priemonė taip pat nėra skirta tikslingai remti regioninės ar vietos programas ar transliuotojus, kurie transliuoja šias programas. Daugelyje Šiaurės Reino-Vestfalijos regionų vietos televizijos programos transliuojamos per kabelinį tinklą, o skaitmeninė antžeminė platforma ŠRV tokių programų netransliuoja. Konkurse dėl transliavimo licencijų nebuvo aiškiai atkreiptas dėmesys į regionines ir vietos programas. Nė vienas pagalbos gavėjas nėra regiono ar vietos transliuotojas, be to, skiriant paramos lėšas privatiems transliuotojams tokių programų transliavimas taip pat nelaikomas lėšų skyrimo kriterijumi.

Pagrindinių transliavimo reikmių tenkinimo užtikrinimas

(158) Kalbant apie Vokietijos teiginį, kad turi būti užtikrintas gyventojų pagrindinių transliavimo reikmių tenkinimas, konstatuotina, kad taikant priemonę neatsižvelgiama į tuos regionus, kuriuose dėl perėjimo prie skaitmeninės antžeminės platformos galėtų kilti problemų dėl transliavimo aprėpties. Vokietija pripažino, kad grynai techniniu požiūriu kiekvienas pastatas Šiaurės Reine-Vestfalijoje gali per palydovą priimti nekoduotos televizijos programas. O apie DVB-T šiuo metu to negalima pasakyti: Aptariama priemonė apsiriboja miesto teritorijomis su dideliu gyventojų tankiu, kuriose paprastai galima naudotis plačiajuosčio ryšio kabeliniu tinklu.

([82]) Sprendimas byloje dėl DVB-T įrengimo Berlyne ir Brandenburge, 109 ir kt. konstatuojamosios dalys ir sprendimas byloje C 52/05 dėl skaitmeninių dekoderių – Italija, 153 ir kt. konstatuojamosios dalys, žr. 79 išnašą.

([83]) Naujų rinkos dalyvių susidomėjimą programos kanalu DVB-T platformoje ir be užtikrinto finansavimo iš valstybės lėšų rodo tas faktas, kad į *Terra Nova* (2007 m.) programos kanalą pretendavo septyni transliuotojai, o šis kanalas galiausiai buvo skirtas *Tele 5*.

([84]) Žr. sprendimo pradėti procedūrą 64 konstatuojamąją dalį.

DVB-T įrengimas kaimo ir atokiose teritorijose

(159) Vokietijos paaiškinimai dėl planuojamo vėlesnio DVB-T įrengimo kaimo ir atokiose teritorijose nebuvo pakankamai pagrįsti, todėl nėra pagrindo manyti, kad priemonė iš tiesų galėtų būti skirta skatinti DVB-T įrengimą rečiau apgyvendintuose regionuose, nes priemonė nukreipta tik į tankiausiai apgyvendintus Šiaurės Reino-Vestfalijos regionus. Be to, pagal priemonę nenumatoma jokių specialių paskatų, kurios paskatintų transliuotojus transliuoti savo programas atokiose teritorijose. Dar transliuodami analogine platforma privatūs transliuotojai savo programų netransliavo už didžiųjų tankiai apgyvendintų Šiaurės Reino-Vestfalijos sričių ribų.

Naujovių skatinimas

(160) Dėl Vokietijos teiginio, kad bus skatinamos naujovės, Komisija konstatuoja, kad planuojama valstybės parama nėra numatyta naujoviškoms žiniasklaidos ar telekomunikacijų paslaugoms, o yra skirta tik subsidijuoti transliuotojų veiklos sąnaudas transliuojant jų televizijos programas.

(161) Iš jai pateiktos informacijos Komisija daro išvadą, kad DVB-T tinkle Šiaurės Reine-Vestfalijoje naudojamas MPEG-2 glaudinimo standartas, nors rinkoje jau galima įsigyti pažangesnį MPEG-4 standartą (DVB-T 2), pasižymintį gerokai geresnėmis dažnių panaudojimo savybėmis. Judriojo ryšio televizijos priėmimo srityje Šiaurės Reine-Vestfalijoje naudojama DVB-T platforma akivaizdžiai atsilieka nuo pažangesnių mobiliosios televizijos technologijų, kaip antai DVB-H (skaitmeninis vaizdo transliavimas į delninius galinius įrenginius) ([85]), kurios stabiliau priima signalus ir suvartoja mažiau energijos. Kalbant apie interaktyvių paslaugų naujovių diegimo potencialą reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad DVB-T nenumatomas grįžtamasis kanalas, o signalas tik išsiunčiamas galutiniams vartotojams. Todėl interaktyvumas nėra esminė DVB-T savybė.

(162) Naujovių atžvilgiu DVB-T platforma nėra akivaizdžiai pranašesnė už kitas platformas. Planuojama valstybės parama DVB-T netgi galėtų, kaip jau minėta, trukdyti diegti naujoves, kurios sukuriamos kitose perdavimo platformose ir technologijose.

Antžeminio transliavimo išlaikymas

(163) Vokietija teigia, kad parama būtina siekiant išlaikyti antžeminį transliavimą kaip perdavimo technologiją. Žiūrovų nuomone, būtina, kad šioje platformoje transliuotų privatūs transliuotojai, ypač didžiosios transliuotojų grupės RTL ir *ProSiebenSat.1*, nes tik taip galima užtikrinti ilgalaikį šios platformos patrauklumą. Vokietijos duomenimis, šios transliuotojų grupės yra pasiruošusios dalyvauti įrengiant DVB-T tik tuo atveju, jei diegiant skaitmeninį antžeminį transliavimą jos nepatirs jokių papildomų išlaidų, palyginti su analoginiu transliavimu. Net jei *RTL Group* neprašė paramos, ji vis dėlto pareiškė dalyvausianti įrengiant DVB-T tik su sąlyga, kad šia platforma transliuos ir *ProSiebenSat.1*.

(164) Šiuo atžvilgiu Vokietija savo argumentus parėmė pavyzdžiais kitų Šiaurės Reino-Vestfalijos regionų (Vupertalis, Rytų Vestfalija-Lipė, Miunsterio regionas, Achenas ir Pietų Vestfalija), kuriuose rengiama arba jau yra įrengta DVB-T platforma nedalyvaujant privatiems transliuotojams ir kur paaiškėjo, kad privatūs transliuotojai be valstybės paramos nėra suinteresuoti dalyvauti įrengiant DVB-T platformą.

(165) Komisijos nuomone, iš Vokietijos pateiktos informacijos nėra aišku, ar antžeminio transliavimo neįmanoma išlaikyti be valstybės išteklių. Be to, Vokietija neįrodė, kad planuojama parama labai padidino privačių transliuotojų susidomėjimą antžemine platforma. Taip pat nebuvo įrodyta, kad planuojama pagalbos priemonė faktiškai padeda pakeisti pagalbą gaunančių transliuotojų elgesį.

(166) Nors principiniame susitarime dėl skaitmeninės antžeminės televizijos (DVB-T) įrengimo Šiaurės Reine-Vestfalijoje buvo nustatytas privalomas perėjimo prie skaitmeninio transliavimo tvarkaraštis, tačiau nebuvo pateikta jokios aiškios informacijos apie planuojamą paramą. Kaip pažymėta 19 konstatuojamojoje dalyje, susitarime pateikiamos tik neapibrėžtos formuluotės, susijusios su „techninės infrastruktūros DVB-T transliavimui“ finansavimu ir „socialiai remtinų asmenų rėmimo koncepcijos“ parengimu. Skelbime apie transliavimo licencijų skyrimą nebuvo jokių nuorodų į galimą finansavimą. Išsamios finansinės paramos skyrimo sąlygos buvo nustatytos 2004 m. lapkričio 19 d. gairėse dėl subsidijų DVB-T, t. y. tik paskyrus transliavimo licencijas ir praėjus keliems mėnesiams po DVB-T įrengimo.

(167) Todėl privatūs transliuotojai buvo pasirengę dalyvauti įrengiant DVB-T platformą ir be tikslesnės informacijos apie finansinę paramą. Analogine antžemine perdavimo platforma transliavę transliuotojai pritarė privalomam perėjimo prie skaitmeninio transliavimo tvarkaraščiui dar neturėdami tikslesnių duomenų apie ginčijamą paramos priemonę. Be to, iš pateiktos informacijos, susijusios su privačiais transliuotojais, kurie savo programų

([85]) Žr., pavyzdžiui, COM(2007) 409, 2007 m. liepos 18 d. Komisijos komunikatą dėl mobiliosios televizijos vidaus rinkos stiprinimo.

netransliavo analogine platforma, aiškėja, kad LfM gavo daug daugiau paraiškų paskirti skaitmeninio transliavimo licencijas, negu turėjo programų kanalų. Vokietija laikosi nuomonės, kad 2003 m. spalio 20 d. principiniu susitarimu visi transliuotojai buvo informuoti apie galimą paramą. Tačiau net jei visi paraiškų teikėjai žinojo apie šį principinį susitarimą (kurio šalys jie nebuvo), jie vis tiek neturėjo išsamios informacijos apie paramos priemonę.

(168) Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad privatūs transliuotojai jau ilgiau nei trejus metus be valstybės paramos transliuoja savo programas per DVB-T. Nors *Terra Nova* neseniai nustojo transliuoti šia platforma, jos programos kanalas, gavus septynias privačių transliuotojų paraiškas, buvo galiausiai atiduotas transliuotojui *Tele 5*. Šiems transliuotojams, atsižvelgiant į Komisijos sprendimą Berlyno ir Brandenburgo byloje bei šioje procedūroje, akivaizdžiai nebuvo suteikta jokių garantijų, kad jiems bus skirta valstybės parama. Kitų federacinių žemių regionuose, pavyzdžiui, Reino ir Maino srityje bei Šiaurės Vokietijoje, privatūs transliuotojai transliuoja savo programas per DVB-T platformą ([86]) negaudami valstybės pagalbos.

(169) Dėl transliuotojų, kurie savo programas jau transliavo analogine platforma, Vokietija laikosi nuomonės, kad priemonė buvo būtina siekiant padengti „papildomas išlaidas“, kurių jie patyrė pereidami prie skaitmeninio transliavimo.

(170) Tačiau, kaip jau konstatuota 74 ir 123 konstatuojamosiose dalyse, tariamos *ProSiebenSat.1* ir *RTL Group* „papildomos išlaidos“ sietinos tik su padidėjusiu programų skaičiumi, nes sąnaudos už vieną programos kanalą transliuojant skaitmenine platforma yra mažesnės nei analoginio transliavimo atveju. Vokietija nepagrindė, kodėl šiems transliuotojams skaitmeninėje platformoje turėjo būti suteikta daugiau programų ir kodėl apskaičiuojant planuojamą pagalbą nebuvo atsižvelgta į komercines pajamas.

(171) Vokietijos argumentą dėl DVB-T įrengimo kituose Šiaurės Reino-Vestfalijos regionuose nedalyvaujant privatiems transliuotojams Komisija atmeta teigdama, kad šie regionai nėra lygintini su miesto teritorijomis pagal gyventojų tankį ir patrauklumą privatiems transliuotojams. Iš pateiktų pavyzdžių taip pat galima padaryti išvadą, kad skaitmeninę antžeminę platformą galima įrengti ir nedalyvaujant privatiems transliuotojams, o tik dalyvaujant visuomeniniams transliuotojams.

([86]) Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Berlyno ir Brandenburgo byloje, nepaisant neigiamo sprendimo ir reikalavimo išieškoti suteiktą valstybės pagalbą, visi su šiuo sprendimu susiję privatūs transliuotojai iki šiol transliuoja savo programas per DVB-T (žr. http://www.garv.de/).

Rinkos nepakankamumo pašalinimas pereinant prie skaitmeninio transliavimo

(172) Vokietija laikosi nuomonės, kad šia priemone pašalinamas rinkos nepakankamumas tam tikrose srityse, kuris trukdo pereiti prie skaitmeninės antžeminės televizijos. Remdamasi komunikatu dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo Vokietija atkreipia dėmesį į rinkos dalyvių koordinavimo problemą, tam tikrą riziką, teigiamą išorinį poveikį ir trumpalaikį išlaidų padidėjimą, susijusį su perėjimu prie skaitmeninio transliavimo. Atsižvelgiant į mažėjančią antžeminio tinklo dalį transliavimo rinkoje ir dideles perdavimo sąnaudas kyla pavojus, kad privatūs transliuotojai apskritai nutrauks analoginį transliavimą ir savo programų nebetransliuos antžemine platforma, todėl bus prarasti anksčiau aprašyti antžeminės platformos privalumai kalbant apie žiniasklaidos įvairovę, pagrindinių transliavimo reikmių tenkinimą, regioninių ir vietos programų transliavimą, naujovių diegimo potencialą ir infrastruktūros konkurenciją.

(173) Todėl reikia išsamiau ištirti, ar šiuo atveju kalbama apie tikrą rinkos nepakankamumą, dėl kurio rinka negali pasiekti geriausio rezultato didindama visuomenės gerovę. Antra, būtina ištirti, ar valstybės pagalba yra būtina ir tinkama pašalinti tokį rinkos nepakankamumą ir ar priemonė yra proporcinga atsižvelgiant į ja siekiamą tikslą. Tik jei priemonė yra ir tinkama, ir būtina, ji gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

(174) Komisija gali pripažinti, kad Vokietijos minėtos koordinavimo problemos iš principo galėtų sudaryti rinkos nepakankamumą, kuris trukdo pereiti nuo analoginio transliavimo prie skaitmeninio. Ši problema atsiranda todėl, kad transliuotojai turi susitarti dėl bendro analoginio transliavimo nutraukimo ir skaitmeninio transliavimo įjungimo laikotarpio, kad nesusidarytų dažnių trūkumo ir lygiagrečiojo transliavimo sąnaudos būtų kuo mažesnės. Vartotojai galbūt norės pereiti prie skaitmeninio transliavimo tik tada, kai programų pasiūla pasieks atitinkamą apimtį. Transliuotojai galbūt atitinkamai norės palaukti, kol kiti transliuotojai pereis prie skaitmeninės platformos. Nekoordinuojami tokie procesai gali sulėtinti perėjimą prie skaitmeninio transliavimo.

(175) Komisija taip pat pripažįsta, kad greitesnis analoginio transliavimo nutraukimas siekiant geriau išnaudoti laisvus dažnius gali būti pateisinama priežastis įsikišti valstybei.

(176) Atsižvelgdama į minėtą koordinavimo problemą ir laikydamasi Berlyno ir Brandenburgo bylos sprendime nustatytos strategijos ([87]) Komisija daro išvadą, kad aptariama pagalba nėra nei būtina, nei tinkama priemonė spręsti problemą. Koordinavimo poreikį pereinant prie skaitmeninio transliavimo galima patenkinti (o ginčijamoje byloje jis ir buvo patenkintas) tokiomis priemonėmis, kurios šiam tikslui tinka geriau ir sykiu ne tokiu mastu iškraipo konkurenciją rinkoje.

(177) Šioje byloje LfM ir analogine platforma transliuojantys transliuotojai 2003 m. spalio 20 d. principiniame susitarime susitarė dėl bendro tvarkaraščio. Be to, LfM pavyko nustatyti visiems transliuotojams galiojantį laikotarpį, per kurį jie grąžins analoginio transliavimo licencijas. Be to, ji suderino perėjimą prie skaitmeninio transliavimo su Šiaurės Vokietijos federacinėmis žemėmis. Taip skaitmeninę antžeminę platformą buvo galima vienu metu paleisti keliose federacinėse žemėse pagal bendrą tvarkaraštį ir be *simulcast* etapo privatiems transliuotojams. Todėl neatrodo, kad pereinant prie skaitmeninio transliavimo yra būtina dengti transliuotojų transliavimo sąnaudas.

(178) Vokietijos teigimu, planuojamas finansavimas buvo skirtas ne tik tam, kad privatiems transliuotojams būtų padengiama dalis „papildomų išlaidų“ už skaitmeninį antžeminį transliavimą, bet ir tam, kad būtų kompensuojama tam tikra privačių transliuotojų verslo rizika (pvz., dėl sumažėjusių komercinių pajamų). 2003 m. komunikate dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo šiuo klausimu nustatyta: „Rinkos nepakankamumo tikimybė yra susijusi su aplinkos, kurioje vyksta perėjimas, sudėtingumu ir su pagrindinių suinteresuotųjų šalių sąveika ([88]).“ Šioje byloje LfM paruošiamosiomis priemonėmis labai sumažino sudėtingumą, todėl kiekvienas transliuotojas buvo informuotas apie numatomas transliavimo sąnaudas ir galėjo iš anksto apskaičiuoti savo pajamas bei išlaidas.

(179) Vokietija niekada išsamiau nepaaiškino ir nepagrindė skaičiais savo teiginių ir tiksliau neapibrėžė tariamos rizikos dydžio. Komisija abejoja, ar šiame iki šiol be valstybės paramos sėkmingai vykusiame privačių transliuotojų perėjime prie skaitmeninio transliavimo yra dar kitokia rizika negu įprasta bendra, su jų ūkine veikla susijusi verslo rizika ([89]), kuri nėra susijusi su platforma, kuria jie transliuoja savo programas. Faktas, kad buvo pateikta daugiau paraiškų gauti skaitmeninio transliavimo Šiaurės Reine-Vestfalijoje licenciją negu buvo pačių licencijų, rodo, kad privatūs transliuotojai, net ir neturėdami užtikrintos valstybės paramos, yra pasiruošę dalyvauti įrengiant DVB-T, dengti transliavimo sąnaudas ir prisiimti atitinkamą verslo riziką.

(180) Kalbant apie teigiamą išorės poveikį atlaisvinant dažnių spektrą pažymėtina, kad šis privalumas pirmiausia atsiranda nutraukus analoginį antžeminį transliavimą. Šis klausimas Šiaurės Reino-Vestfalijos byloje nekvestionuojamas. Kadangi priemonė bus skirta subsidijuoti privačių transliuotojų transliavimo sąnaudas, kurios vis dėlto skaitmeninėje platformoje yra mažesnės už sąnaudas analoginėje platformoje, skaičiuojant vienam kanalui, priemonė negali būti laikoma būtina padengti trumpo laikotarpio išlaidas, kurios patiriamos pereinant prie skaitmeninio transliavimo.

Kompensacija už grąžintas analoginio transliavimo licencijas

(181) Be to, Vokietija teigė, kad parama yra būtina siekiant privatiems transliuotojams kompensuoti anksčiau grąžintas analoginio transliavimo licencijas. Tačiau sykiu iš Vokietijos argumentų aiškėja, kad prieš tai analogine platforma transliavusiems privatiems transliuotojams kaip kompensacija už anksčiau grąžintas analoginio transliavimo licencijas bus teikiama pirmenybė skaitmeninio transliavimo skyrimo procedūroje, todėl RTL ir *ProSiebenSat.1* su programų rinkiniais gali teikti paraiškas visam skaitmeniniam tankintuvui.

(182) Šiuo atveju Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad šis argumentas yra tinkamas, tik kai kalbama apie paramos skyrimą analoginės platformos transliuotojams, bet jis nelaikytinas pagrindu finansuoti naujus DVB-T platformos transliuotojus. Bet ir iki šiol analogine platforma transliavusių transliuotojų atžvilgiu šis argumentas nėra iki galo pagrįstas. Iš grupės transliuotojų, kurie grąžino savo analoginio transliavimo licencijas, pagal tuometinę pagalbos schemą finansavimas skiriamas tik *ProSiebenSat.1*. Vokietijos pateiktuose šios subsidijos apskaičiavimuose neatsižvelgiama į galimą likusio licencijos galiojimo laikotarpio vertę. Šiomis aplinkybėmis transliavimo sąnaudų dengimas negali būti siejamas su analoginio transliavimo licencijų grąžinimu ir laikomas būtinu bei tinkamu siekiant šio tikslo.

(183) Svarbu tai, kad transliuotojai jau gavo kompensaciją skiriant licencijas skaitmeniniam antžeminiam transliavimui. Teikiant pirmenybę neapsiribota vien užtikrinimu, kad transliuotojai galės tęsti savo analoginių programų transliavimą skaitmenine platforma, bet dar ir buvo suteikta RTL ir *ProSiebenSat.1* galimybė skaitmeninėje platformoje padidinti savo programų skaičių (buvo skirti du papildomi programų kanalai *RTL Group* ir trys papildomi programų kanalai *ProSiebenSat.1*). Tuo pačiu metu ir kiti transliuotojai pateikė paraiškas gauti licenciją, tačiau licencija jiems nebuvo suteikta dėl riboto transliavimo kanalų skaičiaus.

([87]) Žr. 95 ir kt. punktus, 2005 m. lapkričio 9 d. Komisijos sprendime dėl DVB-T įrengimo Berlyne ir Brandenburge.

([88]) COM(2003) 541 galutinis, žr. 9 išnašą.

([89]) Net jei tinklo operatorius galbūt turi prisiimti tam tikrą verslo riziką, nėra jokių požymių, kad rinka negali pašalinti tokio pobūdžio rizikos (dar žr. Berlyno ir Brandenburgo bylos sprendimo 114 konstatuojamąją dalį).

Proporcingumas

(184) Vokietija laikosi nuomonės, kad priemonė yra proporcinga jos nustatytam tikslui. Vokietijos požiūriu, parama yra apribota iki būtino minimumo, kad į DVB-T platformą būtų pritraukti privatūs transliuotojai ir taip būtų užtikrintas antžeminės platformos išlaikymas. Proporcingumas yra užtikrinamas, nes finansuojamos tik dėl skaitmeninio transliavimo patiriamos „papildomos išlaidos“ tų transliuotojų, kurie savo programas prieš tai transliavo analogine platforma, o naujiems DVB-T dalyviams taikomas proporcingai mažėjantis finansavimas. Kalbant apie finansavimo dydį transliuotojams, kurie iki šiol netransliavo analogine platforma, pasakytina, kad Vokietija nepateikė jokios informacijos, kuria būtų galima pagrįsti, kodėl iš valstybės paramos kompensuojama tokia transliavimo mokesčio dalis.

(185) Kaip jau minėta, Komisija dėl įvairių aspektų išreiškė abejonių dėl Vokietijos argumentų ir apskaičiavimų, susijusių su Vokietijos nurodytomis „papildomomis išlaidomis“, pagrįstumo. Komisija konstatuoja, kad šia pagal šią priemonę subsidijuojamos transliuotojų transliavimo sąnaudos, kurios skaitmeninėje antžeminėje platformoje yra mažesnės už sąnaudas analoginėje platformoje, skaičiuojant pagal programos kanalą. Tariamų „papildomų išlaidų“ RTL ir *ProSiebenSat.1* patiria tik todėl, kad šie transliuotojai Šiaurės Reine-Vestfalijoje transliuoja daugiau programų, palyginti su jų ankstesniu transliavimu analogine platforma. Transliuotojai, kurie anksčiau netransliavo antžemine platforma, tokių „papildomų išlaidų“ nepatiria.

(186) Kalbant apie transliuotojus, kurie savo programas prieš tai transliavo analogine platforma, ši priemonė negali būti laikoma kompensacija už skaitmeninio transliavimo „papildomas išlaidas“. Kadangi privačių transliuotojų perėjimas prie skaitmeninio transliavimo įvyko be *simulcast* etapo, nepatirta ir išlaidų už *simulcast*. Vokietijos valdžios institucijos neminėjo papildomų išlaidų, patirtų dėl investicijų į perėjimui prie skaitmeninio transliavimo būtiną techninę įrangą ir kitų išlaidų. Atsižvelgdama į šias aplinkybes Komisija daro išvadą, kad parama, net jei ji būtų laikoma būtina ir tinkama (*quod non*), neapsiribojo būtinu minimumu.

2.3.3. ***Išvados atsižvelgiant į EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą***

(187) Todėl Komisija daro išvadą, kad Vokietijos nurodyti viešojo intereso tikslai ir su perėjimu prie skaitmeninio transliavimo siejamas nurodytas rinkos nepakankamumas nėra pakankamas suteiktos pagalbos pagrindimas. Komisija nėra įsitikinusi, kad ši pagalba yra būtina, tinkama ir proporcinga priemonė pašalinti rinkos nepakankamumą tam tikrose srityse ir pasiekti Vokietijos minėtus bendrojo viešojo intereso tikslus. Jei rinka, kaip šios bylos atveju, gali pateikti įvairių technologijų ([90]) ir rinkos sąlygomis gali būti kuriami įvairūs konkuruojantys sprendimai, valstybės parama dengiant privačių transliuotojų transliavimo sąnaudas DVB-T platformoje yra nepagrįstas technologiško neutralumo principo nesilaikymas ir gali nepagrįstai iškraipyti konkurenciją.

(188) Todėl pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą priemonė negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

2.4. EB SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 3 DALIES B PUNKTAS

(189) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktą „pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti“ gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

(190) Vokietijos nuomone, planuojama priemonė atitinka 87 straipsnio 3 dalies b punkto nuostatas. Pagal komunikatą dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo perėjimas prie skaitmeninio transliavimo yra bendriems Europos interesams svarbus projektas, kuris taip pat daro ekonominį, socialinį ir politinį poveikį. Priemonė skirta padengti dideles, trumpalaikes sąnaudas ir išspręsti nesamų koordinavimo mechanizmų klausimą, susijusį su perėjimu prie skaitmeninio transliavimo, kuris minimas ir komunikate dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo.

(191) Komisija laikosi nuomonės, kad ketinant remtis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktu nepakanka siekti bendro pobūdžio bendriems Europos interesams svarbaus tikslo. Taikant priemonę vykdomas projektas turi būti ne tik svarbus bendriems Europos interesams, bet ir būti europinio masto bei sudaryti tarptautinės Europos programos dalį, kurią arba bendrai finansuotų kelios valstybių narių vyriausybės, arba kuri atsirado iš suderintų įvairių naujų valstybių narių veiksmų. Teisingumo Teismas viename sprendime pateikė tokį aiškinimą: „Vien tik faktas, kad planuojamos investicijos suteikė galimybę taikyti naują technologiją, neleidžia projekto laikyti svarbiu bendriems Europos interesams ([91])“

(192) Dėl šių priežasčių Komisija daro išvadą, kad tikslinga parama skaitmeninei antžeminei televizijai dviejose Šiaurės Reino-Vestfalijos miesto teritorijose negali būti laikoma „svarbiu bendriems Europos interesams projektu“.

([90]) DVB-T finansavimas galėtų trukdyti plėtoti kitas platformas, pavyzdžiui, IPTV per plačiajuosčio ryšio kabelinį tinklą, kurios pasižymi kitais privalumais ir gali plėtotis savarankiškai.

([91]) Sprendimas bylose C-62/87 ir 72/87, *Exécutif régional wallon und Glaverbel prieš Komisiją*, Rink. 1998, p. I-1573.

2.5. EB SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 3 DALIES D PUNKTAS

(193) EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktas yra susijęs su „pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, jei tokia pagalba prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikia taip, kad prieštarautų bendram interesui.“ Be to, EB sutarties 151 straipsnio 4 dalyje nustatyta: „Bendrija į kultūros aspektus atsižvelgia imdamasi veiksmų pagal kitas šios Sutarties nuostatas, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti savo kultūrų įvairovę.“

(194) Vokietija laikosi nuomonės, kad priemonė patenka į EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkto taikymo sritį, nes ji prisideda prie subalansuotos transliavimo sistemos išlaikymo, todėl ji dar skatina ir kultūrą, kaip apibrėžta EB sutarties 151 straipsnyje.

(195) Pagal EB sutarties 151 straipsnio 4 dalį Bendrija savo veikloje turi atsižvelgti į kultūros aspektus. Tačiau, Komisijos nuomone, EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte nustatyta leidžianti nukrypti „kultūros“ nuostata, kaip bet kuri kita išimtis, turi būti aiškinama siaurai. Todėl, Komisijos nuomone, ši leidžianti nukrypti nuostata gali būti taikoma tik tais atvejais, kai kultūros vertybė yra aiškiai nustatyta arba nustatoma ([92]). Be to, kultūros sąvoka turi būti taikoma aptariamo produkto turiniui ir pobūdžiui, o ne jo aplinkai ar sklaidai *per se* ([93]).

(196) Šioje byloje parama yra susijusi su transliavimo signalų perdavimu ir neturi jokio ryšio su konkrečiu kultūros turiniu, kuris kitu atveju nebūtų transliuojamas. Todėl, Komisijos nuomone, nėra įvykdytos sąlygos taikyti EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą.

2.6. EB SUTARTIES 86 STRAIPSNIO 2 DALIS

(197) EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje nustatyta: „Įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunančioms monopolinėms įmonėms šioje Sutartyje nustatytos taisyklės, ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patikėtų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Bendrijos interesams.“

(198) Kaip jau minėta 91 ir 92 konstatuojamosiose dalyse, Vokietija laikosi nuomonės, kad ši priemonė yra kompensacija už teikiamas bendros ekonominės svarbos paslaugas – šiuo atveju tai yra transliavimo programų perdavimas DVB-T platforma. Per privatiems transliuotojams išduotas skaitmeninio transliavimo licencijas jiems yra patikimas bendros ekonominės svarbos uždavinys, kuris įpareigoja juos transliuoti visuomenei savo programas. Nepakankamas finansavimas trukdytų teikti šią viešąją paslaugą. Be planuojamos priemonės privatūs transliuotojai nebūtų pasirengę dalyvauti įrengiant DVB-T, todėl kiltų pavojus tolesniam antžeminio transliavimo veikimui. Be to, prekybos plėtojimui ši parama nedarytų tokio poveikio, kuris prieštarautų Bendrijos interesams.

(199) Pagal atitinkamą teismų praktiką aiškinant EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį, kad būtų galima taikyti EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį, valstybė narė turi aiškiai patikėti pagalbos gavėjui konkretų bendros ekonominės svarbos uždavinį. Tokiame patikėjimo akte turi būti nurodyti tikslūs duomenys apie viešosios paslaugos pobūdį, apimtį bei trukmę ir turi būti nurodyta susijusi įmonė.

(200) Kaip apibrėžta 93 konstatuojamojoje dalyje, Komisija neabejoja, kad transliavimo skaitmeninimas atitinka bendrą viešą interesą. Tačiau remdamasi 92–96 konstatuojamosiose dalyse paaiškintomis išvadomis Komisija mano, kad priemonė, skirta finansuoti įprastą komercinių įmonių komercinę veiklą, negali būti laikoma kompensacija už teikiamą viešąją paslaugą, kaip apibrėžta EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje.

(201) Net jei privatiems transliuotojams būtų patikėta teikti viešąją paslaugą (*quod non*), pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį kompensacija negali viršyti grynųjų viešosios paslaugos teikimo sąnaudų atitinkamai atsižvelgiant į esamas pajamas ir į pagrįstą pelną.

(202) Kaip nustatyta 97–99 konstatuojamosiose dalyse, planuojama valstybės parama nėra pagrįsta objektyviais kriterijais, kaip reikalaujama EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje. Nors teikiant priemonę atsižvelgiama į privačių transliuotojų transliavimo *sąnaudas* transliuojant skaitmenine antžemine platforma, bet neatsižvelgiama į pajamas (pvz., iš reklamos).

([92]) Žr. Komisijos sprendimus bylose NN 88/98, BBC 24 valandų žinių kanalas be reklamos (OL C 78, 2000 3 18, p. 6) ir NN 70/98 *Kinderkanal und Phoenix* (OL C 238, 1999 8 21, p. 3).

([93]) Žr. Komisijos sprendimą byloje N 458/04 – Valstybės pagalba – *Espacio Editorial Andaluza Holding sl.* (OL C 131, 2005 5 28, p. 12).

(203) Siekiant užtikrinti, kad būtų įvykdytas EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje nustatytas būtinumo kriterijus, subsidiją teikiančios valdžios institucijos turi teisės aktais reglamentuoti, kaip turi būti apskaičiuojama ir tikrinama kompensacijos suma. Valstybės narės turėtų nuolat prižiūrėti, kad nebūtų teikiama per didelė kompensacija. Aptariamai priemonei nėra numatyti tokie teisės aktai ir kompetentingų valdžios institucijų priežiūra.

(204) Remdamasi minėtomis išvadomis Komisija laikosi nuomonės, kad pagalba negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį.

VII. **IŠVADOS**

(205) Todėl Komisija daro išvadą, kad LfM planuojama parama privatiems transliuotojams yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, kuri negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, 87 straipsnio 3 dalies b punktą, 87 straipsnio 3 dalies d punktą ir 86 straipsnio 2 dalį,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, kurią Vokietijos Federacinė Respublika ketina teikti privatiems transliuotojams įrengdama skaitmeninę antžeminę televiziją Šiaurės Reine-Vestfalijoje pagal 2004 m. lapkričio 19 d. gaires (*Richtlinie der Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen über die Gewährung von Zuwendungen zur Förderung von digitalem terrestrischem Fernsehen als Maßnahme und Projekt für neuartige Rundfunksübertragungstechniken gem. § 88 Abs. 3 S. 5 und 6 LMG NRW*) ir apie kurią pranešė Komisijai 2005 m. sausio 13 d. raštu, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

Todėl ši pagalba negali būti suteikta.

2 straipsnis

Vokietijos Federacinė Respublika per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą informuoja Komisiją, kokių priemonių buvo imtasi šiam sprendimui įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2007 m. spalio 23 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė